

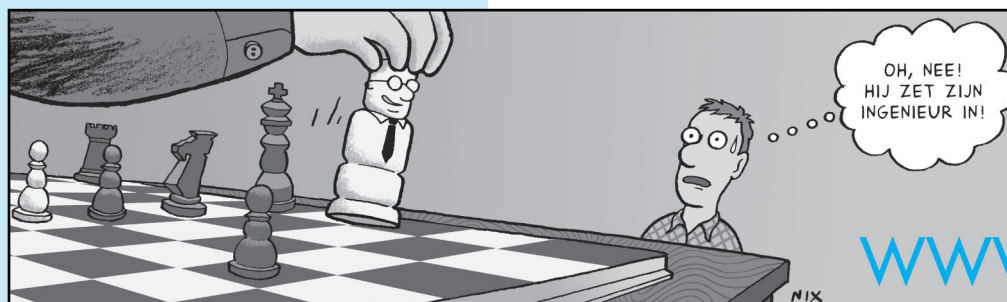
(foto Pieter Baert)

VERDER IN DIT NUMMER:

- Bloedmediageil tegen wil en dank 2
- Wil jij terug mijn vriendje zijn? 3
- Strijd der kalende bollen 5
- Alma begint er weer aan 6
- Gepersonaliseerd toiletpapier 7
- Van onze correspondenten in het verre Leiden 11
- Een dode kat botst steeds terug 13
- Kom het anders zelf doen 14
- De winnaars van Veto's kerstwoordraadsel 15
- Censuur in Campuskraant! 16

Zin om dit kadertje te komen vullen? Dat kan. Kom nu donderdag naar onze info-avond op de redactie ('s-Meiersstraat 5) en verneem alles over werken aan Veto. Stuur op voorhand een mailtje naar veto@veto.be als je komt.

Kijk ook op pagina 14.

GROEPT
LEUVEN ENGINEERING SCHOOL

WWW.GROEPT.BE

(advertentie)

Vijf kandidaturen voor rector

Een medisch jurist, een theoloog, een burgerlijk ingenieur, een longarts en een kerkjurist: veel gevarieerder kon het deelnemersveld aan de rectorsverkiezingen niet zijn. Herman Nys, Marc Vervenne, Bart De Moor, Marc Decramer en Rik Torfs zijn de vijf die de komende weken erop moeten rekenen dat ze door voldoende stemgerechtigden worden voorgedragen. Pas dan kunnen we ze helemaal kandidaat-rector noemen en kan de kiesstrijd die zich nu nog volledig binnenskamers afspeelt, losbarsten.

Vijf kandidaten, vijf achtergronden, vijf stijlen. Maar ook vijf visies? De verpakking en de accenten zullen wel steeds verschillen, maar daarnaast wordt het voor de kandidaten moeilijk om een programma voor te leggen dat zich erg onderscheidt van de andere. De nieuwe rector moet nu eenmaal rekening hou-

den met wat regionaal en Europees beslist wordt en dat is niet altijd even voorspelbaar. Vooral ervaring en geloofwaardigheid zullen dus van doorslaggevende rol zijn.

Ook intern zal de volgende rector zich beperkt weten. Niet enkel blijft Oosterlinck rondwaren als voorzitter van de Associatie K.U.Leuven, ook de voorzitter van de Raad van Bestuur (RvB) kan stokken in de wielen steken. Sinds kort is de functie van rector en die van voorzitter van de RvB immers gescheiden en rector Oosterlinck ondervindt, anders dan hij had gehoopt toen hij de functiesplitsing doorvoerde, momenteel al de 'hinder' van voorzitter Jef Roos.

Meer over de rectorsverkiezingen op p. 5

Drie nieuwe eredoctoren

Drie blauwwitte lintjes prikte rector André Oosterlinck op 2 februari op tijdens zijn laatste Patroonsfeest als rector van de K.U.Leuven. Een eerste was weggelegd voor Gerard Kleisterlee, CEO en voorzitter van de Raad van Bestuur van de Nederlandse technologieus Philips. Hij dankt het eredoctoraat aan zijn steun bij de uitbouw van de onderzoeksas Eindhoven-Leuven en de goede relaties met rector Oosterlinck.

Vervolgens mocht Sir Roger Penrose, professor in de wiskundige natuurkunde, applaus ontvangen. Penrose werd onderscheiden vanwege zijn nieuwe kijk op de algemene relativiteitstheorie, zijn bijdrage tot de fysica van zwarte gaten en ons begrip van de oorsprong en het mogelijke lot van het heelal. Als derde was John Sexton aan de beurt, gehuld in een opvallende purperen toga. Jurist Sexton is rector van de New York University waarvan hij de rechtenfaculteit fors uitbouwde en herdefinieerde de begrippen recht en rechtstaat tegen de achtergrond van de globalisering.

In zijn dankwoord pleitte Kleisterlee voor een nieuw elan voor Europa als het

continent nog een rol van betekenis wil spelen in de toekomst. De kersverse eredoctor ijverde voor een economie gefundeerd op kennis en innovatie waarbij de huidige, starre denkkaders doorbroken worden om de concurrentie met de VS en Azië aan te kunnen. De band universiteit-industrie moet hierbij veel meer worden uitgebouwd en benut, aldus Kleisterlee. Oosterlinck zei vervolgens wat Kleisterlee net had gezegd, maar dan met andere woorden en accenten. Blijkbaar waren beide heren bij dezelfde speechschrijver langsgeweest.

Naast de drie lintjes had Oosterlinck ook een cadeautje voorzien "waarvan ik hoop dat het uw muzikaal kennersoor zal weten te bekoren" voor kardinaal en groot-kanselier van de K.U.Leuven Godfried Danneels. Aanleiding was diens 25-jarig voorzitterschap van de Inrichtende Overheid, het hoogste orgaan binnen de K.U.Leuven.

Lees de interviews met de eredoctors op p. 7-9

Rector O.

Dat Ik Torfs rector wou worden, wist iedereen al maanden. Onze hoofdredacteur belde hem sinds eind oktober elke week: "mogen we het deze week eindelijk publiceren, professor Ik?" Professor Ik antwoordde dan altijd ontwijkend omdat hij de primeur blijkbaar aan *De Standaard* gunde. Die hem als tegenprestatie "BV tegen wil en dank" noemde. Dat belooft als hij daadwerkelijk rector zou worden. Bij *De Standaard* zijn ze in staat om hem "mediageil tegen wil en dank" te noemen als hij de rectorsverkiezingen wint dankzij een uitgekende mediacampagne. Waarom Ik Torfs zo laat was met het rondbazunen van zijn kandidatuur, ligt voor de hand: de andere kandidaten hebben een *gentlemen's agreement* gesloten om voorlopig geen interviews te geven. Maar met het ontlopen van die overeenkomst, ontliet hij ook een andere overeenkomst.

Ik Torfs was dan misschien op tijd om zich kandidaat te stellen, hij was wél te laat voor ski-reis die de rector met de andere kandidaten zou maken. En die trip was volgens O. minstens even interessant als wie er uiteindelijk zijn opvolger zou worden.

De eerste dag verscheen rector O. als eerste aan de skilift. Hij droeg een ribfluwelen kniebroek, geitenwollen kniekousen en bontjas van de huiden van zeventien rendieren die hij hoogstpersoonlijk had neergeschoten. Trots leunde hij op twee houten langlauflatten - hij zou zijn opvolgers eens tonen wat échte bergsport was. Zijn fiere grijns verbleekte echter beetje bij beetje toen zijn reisgenoten één voor één arriveerden.

Vandervenne was nog het soberste, in een donkergrijns goretex skipak met kleine zilveren kruisjes en met lange kevlar skilatten over zijn schouder. De Kraemkliniek had zich in een pak in zeven verschillende fluokleuren gehesen, dito zonnecreme opgesmeerd en droeg een zonnebril alsof hij een filmster uit de jaren vijftig was. Hij had een afzichtelijk groot snowboard onder de arm, waar in onleesbare letters *hOsPiTaL L33T CR3W* op gespoten was. "Yow, brotha's. Letz move!" riep De Kraemkliniek vrolijk terwijl hij de lift opsprong die naar de hoogste en zwartste piste leidde. Even later zat iedereen op de lift uitgebreid pisteplannetjes te bestuderen, lippen met nog een extra laagje zalf in te smeren en naar mekaar te roepen aan

welke kant ze moesten uitstappen.

Toen ook rector O. boven was gearriveerd, zag hij nog net Bart Fluitketel op zijn roodplasticen slee naar beneden suizen. Herman Thys scheurde naar beneden op een opgeplooid vuilniszak en De Kraemkliniek slalomde *hors piste* tussen dennenboompjes. Beneden in het dal stond Vandervenne te wachten op de rest van de kandidaten, aan wie hij net perfect had voorgedaan hoe parallel skieën nu eigenlijk moet. Eén voor één stundelden ze zich een weg naar beneden. Alleen rector O. bleef eenzaam boven. Zijn ingenieursoog schatte de hellingsgraad op 75 procent. De sneeuw bestond hoofdzakelijk uit ijs en de piste was zo hobbelig als een maanlandschap. Dat was beslist geen langlaufpiste! "André," sprak rector O. zichzelf moed in, "ge kunt het. Anders waart ge nooit rector geworden. En als gij het zegt is het zo, want ge zijt rector. Vooruit!"

Met die gedachte zette rector O. zich af en begon aan de afdaling. Maar door een ongelukkig toeval, dat sommigen onkunde zouden noemen, miste hij de eerste bocht. In een elegante boog zoefde O. hoog boven de piste terwijl hij beide latten verloor. Door het perfecte hellingspercentage plofte de rector niet zomaar neer, maar rolde hij na zijn landing stijlvol verder. Hij ontwikkelde zich langzaam tot een enorme sneeuwbal die met een helse vaart naar het plaatselijke bergdorpe raasde, onderweg rotsen, sparren en liftpalen vermalend.

Beneden knalde de enorme sneeuwbal tegen Ik Torfs aan, die daar net voor een cameraploeg aan het uitleggen was dat hij zeer op rust en stilte gesteld was en daarom zijn vakantie graag in het hutje van een eenzame alpenboer doorbracht met de nodige drank en één van zijn assistentes. Ik Torfs verdween met een akelige kreet in een diep ravijn en de rectorale lawine kwam tot stilstand. O. klom uit de sneeuwberg en klopte het ijs van zijn modieuze outfit. Tot zijn ongeruste en haastig toegesnelde kandidaten sprak hij vaderlijk: "Les één voor het rectorschap: stijl is niets en efficiëntie is alles. Dat is meteen ook de laatste les. De rest van de week besteden we aan aprés-ski!" Met weinig stijl, maar des te meer efficiëntie werd die week de drankvoorraad van de alpenboer soldaat gemaakt.

Paul-Henri Giraud

Riki's geheim

"Kerkjurist Torfs lijkt de grootste kanshebber te zijn voor de opvolging van huidig rector André Oosterlinck" wist de *Gazet van Antwerpen* vorige week te melden nadat bekendraakte dat de alomtegenwoordige kerkjurist mee zou dingen naar de rectorstitel. Laat één ding duidelijk zijn: Torfs maakt geen enkele kans en dat weet hij zelf maar al te goed, daar is hij intelligent genoeg voor. Maar wat wil hij dan wel bereiken met zijn kandidatuur?

Misschien een postje. Het is wel eerder gebeurd dat een kandidaat zich na de eerste ronde terugtrok of afviel en daarbij openlijk zijn steun uitsprak voor een andere kandidaat. Als dank voor die steun kon de terugtrekker nadien rekenen op een lucratief postje of een gesofisticeerd lab. Nadat hij zelf afviel, sprak toponderzoeker Désiré Collen zich zo in 1995 uit ten voordele van André Oosterlinck. Vervolgens werd er voor Collen een spiksplinternieuw labo opgetrokken. Dit 'postjesscenario' zien we in Torfs' geval niet gebeuren. Je draagvlak moet immers groot genoeg zijn als je je stemmen wil 'verkopen'.

Misschien wil hij gewoon Oosterlinck pesten. Het is immers geen geheim dat de twee niet overeenkomen. Torfs kan zelfs gerust de tegenpool van de huidige rector genoemd worden. Elke kandidaat zal Oosterlincks beleid van de laatste tien jaar moeten evalueren en dat kan wel eens precies zijn waar Torfs op uit is. Het is dan echter de vraag wie Torfs juist belachelijk gaat maken: Oosterlinck of zichzelf?

Of maakt hij dan toch een kans? Als complete tegenpool van Oosterlinck zal Torfs sowieso wel wat 'proteststemmen' verzamelen, al zullen wel meer kandidaten - de ene al openlijker dan de andere - zich tegen Oosterlinck afzetten. En wie weet wordt het wel een vuile campagne, zodat er nog wat proteststemmen bijkomen of weten de andere kandidaten zich niet voldoende van mekaar te onderscheiden, zodat Torfs zich als enige alternatief kan

aandienen. Het gevaar bestaat dan dat we dezelfde weg opgaan als bij de laatste Franse presidentsverkiezingen, waarbij links in de tweede ronde moest oproepen om voor rechts te stemmen teneinde extreem-rechts een halt toe te roepen — de strekkingen zijn uiteraard louter illustratief. Maar nu lopen we natuurlijk erg hard van stapel. Zover zullen de andere kandidaten het niet laten komen. Want het is niet omdat zij weinig tot geen schrik hebben van Torfs, dat ze zijn intellect, zeker in de verbale duels tijdens de debatten, onderschatten.

Het meest voor de hand liggend als reden voor Torfs' opkomst is natuurlijk de — extra — media-aandacht die een kandidatuur met zich meebrengt. Torfs is momenteel al de meest gemediatiseerde prof en dat zal de komende maanden ongetwijfeld niet veranderen nu hij kandidaat-rector is. Niet dat tv-optredens een groot voordeel zijn in een verkiezing als die van rector. We zien het eerder als een nadeel. Naambekendheid is belangrijk, maar niet degene die Torfs heeft opgebouwd, wel de naambekendheid waarover bijvoorbeeld vice-rector Marc Vervenne beschikt. De eerste kritieken op Torfs werden overigens al genoteerd. Marc Waelkens, de man achter Sagallassos, stelde zich vorige week in *De Standaard* luidop vragen bij Torfs' manier van doen. Dodelijk voor een kandidatuur: archeoloog Waelkens geniet ruime bekendheid binnen de universiteit — die van het goede soort — en komt eveneens uit Humane Wetenschappen. Net de groep waar Torfs enige stemmen kon halen.

De exacte beweegredenen, dat blijft voorlopig Torfs' geheim, elke maandag te bewonderen in de *Laatste Show*. Voorlopig tenminste, want als hij rector wordt, "geef ik mijn televisiecarrière op". Daar waar andere kandidaten laten optekenen hun onderzoeks- en onderwijsopdrachten op een laag pitje te zetten. Het is veelzeggend.

Ben Deboeck

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

RecupPC

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:

!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!

Kijk op www.recupc.be
voor het volledige aanbod van
schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW Oude Diestesteeweg 3 3010 Kessel-lo
info@recupc.be
Tel 016/25.91.03

(advertentie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 Europeaan - Ongelovige 2 Metaal - Tijdperk 3 Onhandige pipo - Boom
4 Meisjesnaam - Handvaten 5 Verstandig - Ineenlopende kamers 6 Jongensnaam - Geluidloos 7 Meisjesnaam - Rechterlijke machtiging 8 Geweldige seks - Ex-hoofdredacteur van Humo 9 Geheime dienst - Zoogdieren 10 Zalig - Uitroep van minachting

Verticaal

1 Leuvense kring - Schijnkunst 2 Hilarisch tv-programma - Meisjesnaam 3 Zorgde voor een golf van solidariteitsacties - Voor de middag 4 Met name - Bier 5 Werd uit de VLD gekickt - Rattenparadijs 6 Gasten - Beroep 7 Motto - Tourist Trophy 8 Lidwoord - Verboden kleur- en smaakversterker 9 Roem - Tijdschakelaars 10 Tussen daad en droom - Toepassing van XML

Dries De Smet

VVS heropent deur voor LOKO

De Vlaamse studentenkoepel VVS heeft een nieuwe stemmenverdeling goedgekeurd. Daardoor krijgt de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) zes stemmen. Of dat ook betekent dat LOKO terug deel zal nemen aan de werking van VVS, is nog niet duidelijk.

Wim Gemoets

Vorige week heeft VVS een aangepast huishoudelijk reglement en nieuwe statuten voorgesteld. Dat moest om in orde te zijn met de nieuwe vzw-regelgeving, maar ook omdat de huidige stemmenverdeling zwaar onder vuur lag. Of alleszins toch vanuit Leuvense hoek.

LOKO had in december immers beslist om voorlopig niet meer binnen VVS mee te werken. Als reden daarvoor haalde de Leuvense studentenraad aan dat hij zich niet kon vinden in een strikte lezing van de oude statuten, waardoor LOKO van vijf op drie stemmen terugviel. Ook de manier waarop de nieuwe stemmenverdeling gecommuniceerd werd en het gebrek aan steun van de Raad van Bestuur (RvB) van VVS zat hen hoog. LOKO zou de nieuwe stemmenverdeling afwachten voor ze besliste om terug te keren naar de vergaderingen.

VVS heeft nu haar stemmenverdeling aangepast volgens een variant van het systeem-D'Hondt, dat ook bij verkiezingen gehanteerd wordt. Op deze manier denkt VVS scheeftrekkingen, zoals die bij een schijvensysteem wel bestaan, te beperken. Concreet komt de nieuwe verdeling erop neer dat elke studentenraad minstens één stem krijgt. Dan blijven er nog 22 van de 50 stemmen over, die volgens het aantal vertegenwoordigde studenten over de verschillende raden verdeeld worden. Voor het aantal inschrijvingen baseert VVS zich nu op de cijfers van de databank tertiair onderwijs, omdat haar vorige cijfers ook gecontesteerd waren. Uiteindelijk haalt LOKO zo zes stemmen binnen.

Informeel

De vraag is nu of LOKO zich in de nieuwe stemmenverdeling van haar koepelorganisatie kan vinden. Officieel draait het bij LOKO niet alleen om het aantal stemmen, maar ook om de "onheuse" manier waarop ze behandeld werden. Daarvoor eiste de Leuvense raad de formele verontschuldiging van de Raad van Bestuur van VVS op de volgende Algemene Vergadering (AV). Die AV is ondertussen voorbij, maar de RvB heeft LOKO geen verontschuldiging aangeboden. "We

kunnen moeilijk onze verontschuldiging aanbieden aan een studentenraad die er niet is," zo stelt Bruno Debbaut, penningmeester van VVS. Een publiek geheim is wel dat VVS LOKO haar verontschuldiging al officieus gegeven heeft. Dat gebeurde tijdens een informele vergadering waar de problematiek besproken werd en waar LOKO enkele strijdpunten verduidelijkte. Dat die informele vergadering überhaupt heeft plaatsgevonden is redelijk verwonderlijk, aangezien LOKO eerder een "actieve radiostilte" afgekondigd had tegenover VVS. Blijkbaar werd deze radiostilte verbroken om toch hun stempel op de discussie te kunnen drukken.

LOKO zelf wil voorlopig geen commentaar leveren op de nieuwe stemmenverdeling. Daarvoor wil ze wachten tot de Gemeenschappelijk Algemene Vergadering (GAV) van vrijdag waar de kringen het standpunt moeten bepalen. Vraag is dus of LOKO rigide wil omspringen met haar strijdpunten, dan wel voor de rest van het academiejaar de deur van VVS achter zich wil toetrekken.

Toch geen gedifferentieerde prijzen in Alma

Tijdens de examens stelde studenten-coördinator Danny Pieters zijn hervormingsplan voor studentenvoorzieningen voor samen met de nieuwe directeur van die dienst, Jan De Vriendt. Hoewel die plannen al veel langer bestaan, worden ze nu weer in het schijnwerper geplaatst. Tegen het einde van het academiejaar moeten de hervormingen namelijk helemaal doorgevoerd zijn.

In tegenstelling tot eerdere berichten houden die hervormingen niet in dat Alma gedifferentieerde prijzen zal aanrekenen. In verschillende kranten verschenen immers artikels dat arme studenten minder voor hun Alma-maaltijd moeten betalen. Dat bericht was gebaseerd op een oudere ontwerpnota, maar het behoort niet langer tot de mogelijkheden.

De dienst studentenvoorzieningen gaat wel samen met de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) de kosten van cursussen onder de loep nemen: "We gaan de prijs van alle cursussen controleren. Als blijkt dat die meer kost dan het dubbel gemiddelde zullen we met de decaan praten. We gaan na of die kosten verantwoord zijn" verklaart Pieters.

Daarnaast neemt Studentenvoorzieningen drie bijkomende mensen aan. Zij zullen op een twintigtal plaatsen enkele uren permanentie houden. Daar kunnen studenten met eenvoudige vragen terecht over bijvoorbeeld studie-beurzen. Op die manier hoopt Pieters de drempel voor studenten te verlagen. Tot nu toe kunnen zij immers alleen op het Vandalecollege in hartje Leuven terecht. Dikwijls te ver voor studenten Wetenschappen en Biomedische uit Heverlee.

Nog een andere maatregel is dat alle diensten hun informatie zullen bundelen. "Nu is er een dossier per student per dienst. De Huisvestingsdienst weet wie een sociaal kamertarief krijgt. Het psychotherapeutisch centrum weet wie psychologische begeleiding krijgt. Wij gaan al deze informatie bundelen. Zo krijgen we een beter beeld van ons doelpubliek. Ik vermoed dat we zullen merken dat er een verschuiving is van de financieel zwakkere studenten. Dat zijn geen koststudenten meer, maar vaker pendelstudenten. Dat leert ons dat de Almarestaurants bijvoorbeeld deze doelgroep niet meer bereiken."

Sociale Raad (SoRa) heeft zich al positief over de hervormingen uitgelaten. Verwonderlijk is dat ook niet, aangezien SoRa zelf mee over de plannen onderhandeld heeft. Zo was het voor SoRa onaanvaardbaar dat er gedifferentieerde prijzen in Alma zouden komen.

(wg)

STRIJD VAN UNIVERSITAS TEGEN BAMA-HERVORMING GAAT DOOR

Participatiedecreet naar Arbitragehof

De vzw Universitas wil het Participatiedecreet laten vernietigen door het Arbitragehof. Dat decreet werd toegejuicht door de studentenbeweging, omdat het onder andere voorzorg in meer studentenvertegenwoordiging aan de universiteiten en hogescholen en ook in een aantal basisrechten voor alle studenten.

Laurens De Koster

de Associatie K.U.Leuven bevat bijvoorbeeld een tiental (vooral katholieke) hogescholen. Karin Verelst van Universitas zegt dan ook ten stelligste dat ze niet tegen participatie is, maar dat ze het Participatiedecreet wel moesten aanvechten, omdat het Vlaams Parlement een aantal bepalingen in verband met BaMa wegmoffelde in het Participatiedecreet. Het is dus maar een beperkt aantal artikelen dat daadwerkelijk aangevallen wordt.

Het beroep door Universitas tegen het Participatiedecreet komt nadat van de K.U.Leuven en de katholieke hogescholen

klaarden dat dat maar weinig kans zou maken bij het Arbitragehof.

Beperkt

Volgens Karin Verelst moeten de studenten ook het beroep van Universitas niet vrezen: "Als dat juridisch-technisch mogelijk is, mag de inspraak voor ons gerust blijven bestaan als de associaties worden geschrapt. Wij zijn veel democratischer dan degenen die wij aanvallen." De argumenten tegen het Participatiedecreet zijn dan ook niet dat studenten te veel macht zouden krijgen. Universitas vreest eerder dat de vrijheid van universiteiten en hogescholen om onderwijs aan te bieden en de vrijheid van studenten om een instelling te kiezen, beperkt worden.

Ton van Weel, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), is dan ook niet zo bezorgd over de mogelijke (gedeeltelijke) vernietiging van het Participatiedecreet: "Zelfs als de argumenten van Universitas aangenomen zouden worden, wat niet waarschijnlijk is, zou dit alleen maar gevolg hebben op de studentenraden op associatieniveau. Die zijn in de meeste gevallen toch nog niet zo goed georganiseerd, zodat de essentie van het Participatiedecreet overeind blijft."

Ook Jeroen Vandromme, voorzitter van de Leuvense studentenkoepel LOKO, maakt zich geen zorgen: "Rector Oosterlinck heeft beslist om niet tegen het Participatiedecreet op te treden omdat hij wist dat hij geen kans zou maken. Ik geloof dus niet dat Universitas erin zal slagen om het decreet te laten vernietigen."

in Vlaanderen. Dat beroep is echter alleen gericht tegen een aantal bepalingen in verband met personeelsbeleid en bracht de studentenparticipatie niet in het gedrang. Nochtans was het een publiek geheim dat K.U.Leuven-rector André Oosterlinck helemaal niet gelukkig was met de versterkte vertegenwoordiging van de studenten. Hij zag evenwel af van een beroep tegen die bepalingen nadat eminente juristen ver-

(foto Shiva Afshoon)

Universitas stapte vorig jaar al eens naar het Arbitragehof, toen tegen het Structuuredecreet Hoger Onderwijs, dat de BaMa-structuur invoerde. Het beroep tegen het Participatiedecreet is ingegeven door dezelfde onvrede met de hele BaMa-hervorming en alles wat erbij hoort. Kop van jut zijn onder andere de associaties, verplichte samenwerkingsverbanden tussen een universiteit en een of meer hogescholen —

“Europass is samenraapsel van al bestaande maatregelen”

Volgens plannen van de Europese Commissie moeten drie miljoen Europeanen tegen 2010 over een Europass beschikken. De commissie gaat daarmee in op een beslissing van het Europees parlement en de verschillende lidstaten. Die spraken zich eind vorig jaar uit voor een document dat voor elke burger naast een curriculum vitae ook informatie over studies, opleidingen, talenkennis en buitenlandse ervaring bevat. De Europass zou burgers op termijn mobieler moeten maken op de Europese arbeidsmarkt. Vaardigheden zullen met de opleidingspas ook sneller internationaal erkend worden.

Volgens Vanja Ivošević van de *National Unions of Students in Europe* (ESIB) is de Europass slechts een samenraapsel van al bestaande maatregelen voor Europese transparantie op het gebied van opleidingen: “Ik krijg aan studenten in Europa moeilijk uitgelegd dat dit initiatief van de Commissie iets doet aan de problemen waarmee ze kampen. De Europass krijgt te veel aandacht en zelfs de naam is niet nieuw.”

Frustratie

Het voorstel van de commissie dat nu op tafel ligt, is één van drie maatregelen die de mobiliteit op de Europese eenheidsmarkt moet verhogen. De andere twee zijn een richtlijn voor de wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties en een Europese ziekteverzekeringskaart. Deze kaart is al sinds juni van vorig jaar in gebruik. Met de goedkeuring van het parlement kunnen nu ook de eerste Europasses verdeeld worden.

De Europass verzamelt een aantal documenten. Het Europese curriculum vitae is een verbeterde versie van het eenheids-cv dat al sinds 2002 bestaat. Het internationaal diplomasupplement werd samen met de Raad van Europa en de UNESCO ontwikkeld en schetst het studieverloop van de Europese student. In het Europees talenportfolio kan de houder gegevens over zijn of haar talenkennis bijhouden en aanvullen met nieuw verworven vaardigheden. Het certificaatsupplement is gelijk voor iedereen met dezelfde beroepskwalificaties en wordt toegekend door je eigen land. Tot slot is er de MobiliPass. Die vervangt de Europass Training (ET) en vermeldt ervaringen in het buitenland. In tegenstelling tot de ET hoeft die ervaring voor de MobiliPass niet langer met werkervaring te maken te hebben.

Op de MobiliPass na, is er behalve qua terminologie niets veranderd. Dat verklaart de frustratie van ESIB. Zij stellen vast dat er bijvoorbeeld niets gedaan wordt aan de mank lopende verdeling van de Europese diplomasupplementen. Bovendien zou dit document in heel wat landen aangepast en verkeerd gebruikt worden.

(jb)

Duitse studenten staken nationaal

In verschillende Duitse steden kwamen vorige week tienduizenden studenten op straat. De protestacties zijn een reactie op de unanieme beslissing van het grondwettelijk Hof in Karlsruhe om het verbod op inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs, de zogenaamde *Studiengebühren*, te schrappen. Dat verbod kwam er op initiatief van de federale minister van onderwijs Bulmahn (SPD). Nu de weg vrijgemaakt is, hebben de zes deelstaten of *Länder* die de zaak aanhangig maakten, aangekondigd dat er binnenkort betaald zal moeten worden om in hun deelstaat te studeren. Daarop reageerde onder andere de *Freier Zusammenschluss von Studentinnschaften* (fzs), die de studenten nationaal vertegenwoordigt, met een hele reeks acties. In mei zal de fzs een protestweek en een nationale stakingsdag organiseren.

Het is de tweede keer in zes maanden tijd dat Buhlman teruggefloten wordt. In juli van vorig jaar werd haar voorstel om jonge wetenschappers toe te laten zelfstandig onderwijs en onderzoeksopdrachten uit te voeren al vernietigd door Karlsruhe. Net als bij de discussie over inschrijvingsgeld is het grondwettelijk Hof niet tegen de initiatieven op zich, maar oordelen de rechters dat Buhlman haar boekje te buiten gaat. Onderwijs is immers grotendeels deelstaatmaterie, zoals ook in België, en de federale minister mag enkel ingrijpen indien een bepaalde toestand voor ongelijke levensomstandigheden tussen de deelstaten zou zorgen. In Karlsruhe is men er niet van overtuigd dat een verbod op inschrijvingsgeld de gelijkheid tussen de deelstaten in de hand werkt.

Zomersemester

Enkele jaren geleden was studeren in Duitsland nog zo goed als gratis. Alleen voor administratie en een ticket voor het openbaar vervoer moest een bijdrage van om en bij de 150 euro per semester betaald worden. Daarmee behoorden de Duitse universiteiten en hogescholen tot de goedkoopste plaatsen ter wereld om te studeren (*zie tabel*). In april van vorig jaar werd het inschrijvingsgeld voor voortgezette opleidingen ingevoerd. De vrijheid om nu ook voor een eerste studie geld te vragen, ligt in het verlengde van de evolutie om studeren duurder te maken.

Inschrijvingsgeld is vooral een politieke discussie. De christen-democraten van de CDU en CSU zijn eerder voor. De socialistische SPD vreest dan weer dat armere jongeren uit de boot zullen vallen en dat het geïnde geld niet opnieuw in onderwijs geïnvesteerd zal worden, maar gewoon opgaat in de algemene begroting van de deelstaat. Enkele *Länder* met een christen-democratische regering of senaat spreken dit tegen en kondigden tegen februari al bijdragen aan. Die zouden tussen de 500 en de 2.500 euro per semester liggen. Praktische moeilijkheden zorgden echter voor uitstel. Ten minste tot het zomersemester, dat in april begint, blijft inschrijvingsgeld uit den boze.

(jb)

Internationale vergelijking *	
Land	Inschrijvingsgeld in euro
Australië	van 5.526 tot 19.341
België	van 30 tot 645
Canada	van 839 tot 1.802
Denemarken	geen
Duitsland	geen
Finland	geen
Frankrijk	van 183 tot 6.860
Groot-Brittannië	van 1.631 tot 27.956
Ierland	geen
Italië	geen
Japan	van 1.898 tot 48.662
Nederland	van 1.248 tot 1.452
Nieuw-Zeeland	van 803 tot 8.981
Noorwegen	tot 273
Oostenrijk	tot 364
Portugal	van 32 tot 334
Spanje	tot 3606
Verenigde Staten	van 1.563 tot 22.472
Zweden	geen
Zwitserland	van 678 tot 2.711

*voor autochtonen, eerste studie, per jaar, cijfers 2000

(bron: die Welt)

Deze advertentie werd per ISDN
aangeleverd.
met blauwe steunkleur

Rectorsverkiezingen

RECTORSVERKIEZINGEN BELOVEN SPANNEND TE WORDEN

Vijf dansers rond één stoel

Je zal er nog moeilijk naast kunnen kijken de komende maanden: de rectorverkiezingen zijn deze week van start gegaan, om in mei uit te monden in een nieuwe grote baas voor de unief. Als opvolger voor André Oosterlinck, die tien jaar de scepter zwaaide over de K.U.-Leuven, dienden zich vijf gegadigden aan.

Ben Deboeck & Bram Delen

De kandidatuur van Vice-Rector Humane Wetenschappen **Marc Vervenne** (55) was vorig academiejaar reeds bekend. Als oud-decaan van Godsdienstwetenschappen en momenteel vice-rector beschikt hij over een erg goede uitgangspositie: beleidservaring, dossierkennis en de nodige relaties. Kan wel afgerekend worden voor Oosterlinck's beleid dat hij de laatste vijf jaar mee vorm gaf. Geldt als topkandidaat, maar zal zeker niet over lijken gaan.

Ook de naam van medisch-jurist **Herman Nys** (53) was al langer bekend. Als medisch jurist

een brugfiguur tussen Gasthuisberg en Humane. Liet zich vorig jaar gelden toen hij zich als voorzitter van de Vereniging van Academisch Personeel Leuven verzette tegen Oosterlinck's plannen om de rector voortaan buiten de universiteit te zoeken.

Longarts en gereputeerd onderzoeker **Marc Decramer** (51) stapte in oktober in de race toen *Veto* zijn naam uitbracht. Decramer maakte van zijn ambities nooit een geheim en lijkt er volop voor te gaan. Komt van Gasthuisberg waar de meeste stemgerechtigden zich situeren.

Het gerucht dat **Rik Torfs** (48) zich in de strijd zou gooien ging al langer. Toch ontkende de BV-prof het steeds. Tot hij vorige week in de nationale media zijn opkomst bekendmaakte. Maakt weinig tot geen kans.

Ingenieur **Bart De Moor** (44) heeft een tijd getwijfeld of hij al dan niet zou opkomen. Aangezien hij eerder jong is en, net als Oosterlinck en enkele andere hooggeplaatsten binnen de universiteit, ingenieur, wordt vaak gezegd dat zijn kansen beperkt zijn. Hij neemt de handschoen nu toch op.

Tijdsplan

Ten laatste **14 februari** moesten kandidaturen binnen zijn.

Tussen **15 februari en 24 maart** kunnen de stemgerechtigden (1.470) elk maximaal twee kandidaten voordragen. Een kandidaat moet worden voorgedragen door ten minste negentig stemgerechtigden van wie er ten minste dertig behoren tot de faculteiten van de groep Humane wetenschappen, ten minste dertig tot de faculteiten van de groep Exacte wetenschappen en ten minste dertig tot de faculteiten van de groep Biomedische wetenschappen. Minstens zestig van de voordragers zijn ZAP (proffen). De identiteit van de stemgerechtigden die een kandidaat voordragen, wordt niet bekendgemaakt.

25 maart: vaststelling welke kandidaten zijn voorgedragen en aan alle andere voorwaarden voldoen.

Vanaf **1 april** mag openlijk campagne worden gevoerd.

De eerste stemronde vindt plaats op **10 mei**.

Indien geen van de kandidaten een absolute meerderheid haalt, valt degene met de minste stemmen af en vindt op **18 mei** een tweede stemronde plaats. Maximaal vier kandidaten.

Een eventuele derde stemronde vindt plaats op **24 mei 2005**. Maximaal twee kandidaten.

De kandidaat die een absolute meerderheid behaalt, wordt *voorgedragen* aan de Inrichtende Overheid, die de rector benoemt.

Het mandaat van de nieuwe rector gaat in op **1 augustus**.

HET PROFIEL VAN DE NIEUWE RECTOR

Twijfelaar of enfant terrible?

Onze universiteit telt vele nutteloze organen. Dat onderscheidt haar van een bedrijf en toont meteen aan waarom het hoofd van de K.U.Leuven een rector is en geen manager. 'Rector' klinkt ouder en omslachtiger en dat is het ook. Zo voelde rector Oosterlinck zich geroepen om vlak voor het einde van zijn mandaat onze Alma Mater op te zadelen met een nieuwe, lege doos: de profielcommissie.

Deze commissie heeft enkele eigenschappen vastgelegd waaraan de toekomstige rector moet voldoen en ze heeft zich goed gekweten van haar onnoemelijk zware en intellectueel vermoeiende taak. Ze produceerde immers een resultaat zoals verwacht: kort en voor de hand liggend. De commissie eist van de nieuwe rector dat hij "oog heeft voor het onderwijs- en onderzoeksbeleid op het Vlaamse, het Europese en het ruimere internationale niveau". Is het dan niet evident dat een rector "oog heeft" voor onderzoek en onderwijs? Het is zelfs wat platjes en bleekjes uitgedrukt. Het zou tot zijn of haar centrale takenpakket moeten behoren. Kan men zich trouwens nog andere belangrijke niveaus inbeelden dan deze die opgesomd werden door de commissie? Of hoe Karl Popper het verwoordde: "Wie een systeem uitdoktert dat alles verklaart, verklaart niets." Hetzelfde geldt voor het profiel: "Wie alles opsomt, somt niets op". Soms zijn de bakens die de commissie uitzette ronduit kneuterig: "luisterbereid", "onbetwistbare integriteit" en "culturele interesse" zijn er enkele van. Als een mens zoiets leest, vraagt hij zich af of hij niet per ongeluk beland is bij de vacatures van *Kerk en Leven*.

Toch kon *Veto* het niet laten om - tegen beter weten in - de rectorkandidaten te toetsen aan het profiel. Met andere woorden: hun meest voor de handliggende kenmerken op te sommen. Laten we om te beginnen niet al te hypocriet doen en altijd de "hij"-vorm gebruiken. Vrouwelijke prof-fen met de rang "gewoon hoogleraar" zijn

even zeldzaam in Leuven als rectorkandidaten op de Vetoreactie. Er stelden zich trouwens geen vrouwen kandidaat voor de job van Grote Leider, of Meneer Pastoor, als men het profiel leest.

Twijfelaar

Van **Marc Vervenne**, huidig vice-rector Humane Wetenschappen, is het langst bekend dat hij zich kandidaat stelt. Vervenne mag dan wel uit de ploeg van André Oosterlinck komen, van hem verwacht iedereen een stijlbreuk. Vervenne gaat een stuk omzichtiger te werk dan zijn huidige baas. Sommigen noemen hem daarom een twijfelaar, anderen vinden dit dan weer één van zijn sterke punten. "Vervenne geeft niet snel zijn woord, maar als hij het geeft, houdt hij zich er aan" klinkt het vaak. Hij consulteert regelmatig 'de basis' en maakte hiervan zijn handelsmerk. Aan efficiëntie zal hij niet snel zijn slogan kunnen ophangen, maar hij kan daarentegen "uiteenlopende visies tot een synthese brengen" zoals de profielcommissie het omschrijft. Dat bewees hij tijdens de structuurhervormingen waarin hij de neuzen van de verschillende faculteiten in één richting wist te zetten. Voor de goede verstaander: zijn synthese haalde het - voorlopig - niet. Veelzeggend? Misschien. Zijn bestuurservaring als decaan en vice-rector spelen echter in zijn voordeel. Hij is tot in de kleinste details vertrouwd met de werking van de K.U.Leuven.

Compromisfiguur

Ook een Marc, maar dan uit faculteit geneeskunde is **Marc Decramer**. Hij is onder andere lid van onderwijs- en onderzoeksraad. Tot voor kort een stille getuige op deze raden, maar hij werkte zich op korte tijd in de schijnwerpers.

Decramer heeft als longarts geen onaardige reputatie opgebouwd, maar zijn bestuurservaring binnen de K.U.Leuven is daarentegen minder uit de kluiten gewassen: voorzitter POC Artsenopleiding is het hoogste wat hij wist te bereiken. Wie de website van Decramer bekijkt en zijn dagelijkse citaten doorneemt, krijgt al snel het vermoeden dat hij zich opstelt als een compromisfiguur. Helemaal niet het stereotiepe beeld van een arts als rector-kandidaat die doorgaans harder uit de hoek komt. Marc Decramer is dus een beetje de *contradictio in terminis* van het gezelschap. Benieuwd wat dat gaat geven.

Onderbouwd

Iemand die ook aan de faculteit Geneeskunde verbonden is, maar niet als dokter, is **Herman Nys**. Oud-voorzitter van de Vereniging voor Academisch Personeel Leuven (VAPL). Ook deze kandidaat blijkt een mager beestje te zijn wat bestuurservaring betreft, maar waar Decramer zijn lichtjes indrukwekkende wetenschappelijke curriculum kan voorleggen, moet Nys het ook hier laten afweten. "Niet echt een groot denker en al helemaal geen specialist geneeskunde" fluisterden kwatongen. "Nys rector?" liet een ZAP-lid zich ontvallen: "De dag dat hij eens een deftige publicatie op zijn naam heeft staat, dan misschien". Toch voelen veel ZAP-ers zich aangesproken door Nys en weet hij vlot en onderbouwd zijn boodschap over te brengen. Zo vindt hij bijvoorbeeld dat er te veel geld gaat naar sterk empirisch, objectieverbaar onderzoek ten koste van de minder harde en cijfermatige wetenschappen.

On-Vlaams

Een kandidaat die in het oog springt is **Bart De Moor**. Hij werd door de nationale pers al meteen afgeschreven, omdat hij net als de huidige rector ook uit de ESAT-stal

komt. Bovendien zijn de Algemeen Beheerder en de voorzitter van de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven ook ingenieurs. Een doodgeboren kind dus volgens velen.

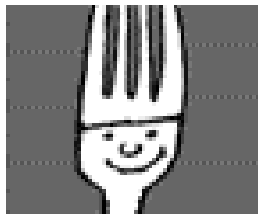
Toch kan De Moor geloofsbriefjes voorleggen die niet van de poes zijn. Hij is één van de jongste gewoon hoogleraren aan de onze universiteit, heeft een degelijke academische reputatie en was adviseur bij verschillende CVP-ministers. Bovendien is De Moor, in tegenstelling tot zijn collega-ingenieur Oosterlinck, een vlotte communicator en rad van tong. Zijn kandidatuur zal het imago van de K.U.Leuven alvast geen kwaad doen. De Moor mag dan van ESAT komen, hij zou er best in slagen Oosterlinck te doen vergeten - voor hen die dat al zouden willen uiteraard. Of hij veel kans maakt is moeilijk te zeggen. De Moor is een nogal flamboyant en dus bijzonder on-Vlaams. De benjamin van het gezelschap maakt geen geheim van zijn ambitieuze karakter en liet als student-vertegenwoordiger al weten terug te keren naar de Academische Raad, "maar dan als rector". Iedereen - voor- en tegenstanders - verwacht van De Moor dat hij in de debatten potten gaat breken en zijn eigen compromissloze zelf zal zijn. Dat is hij zichzelf als 'enfant terrible' en geëngageerd woelwater wel verschuldigd.

Visje

Tot slot is er uiteraard nog de bekendste rector-kandidaat van allemaal. Je weet wel: hij die eerst een visje uitwierp, daarna ten stelligste ontkende, en dan op het allerlaatste moment toch toehapte en

het uitgebreid liet noteren in alle kranten. **Rik Torfs**. Op hem gaan we niet in, want over hem heb je je toch al lang een mening gevormd. En als je toch meer wil weten, lees dan maar de krant. Welke? Dat maakt niet zoveel uit.

Menu van de week in Alma 1-2-3 15 - 18 febr. 2005

A1 = alleen Alma 1 **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch

(advertentie)

dinsdag

Minestrone soep	0,50
Kaaskroketten met Tirolse saus en wortelen met kampernoelies 	2,30
Visfilet met spinazie	3,95
Spaghetti Bolognaise A3	2,30/2,70
Koninginnenhapje A1+2	3,05
Rumsteak A3	3,95
TSUNAMI 1212:	
Loempia met pikant zuurzoet A1	3,40
Omelet met lente-ui in pikant zuurzoet 	2,70
Oosterse kerrie van varkensvlees A2+3	3,95
Indische kip in yoghurt saus A1	3,40

woensdag

Groensoep 	0,50
Kalkoensteak met prei in room A2+3	2,30
Krokant gevogeltelapje met broccoli en wortelpuree A1+2	3,95
Spaghetti Bolognaise A1+3	2,30/2,70
Koninginnenhapje A3	3,05
Rumsteak A2+3	3,95
TSUNAMI 1212	
Loempia met pikant zuurzoet A1+2	3,40
Indische kip in yoghurt saus A1+3	3,40
Tofuballetjes met basmatirijst en cocobonen 	4,30

donderdag

Tomatensoep met uiringen	0,50
Hamburger met ketchupsaus en spiegelei	2,30
Quornsteak met broccoli 	3,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+3	3,40
Koninginnenhapje A2	3,05
Rumsteak	3,95
TSUNAMI 1212	
Loempia met pikant zuurzoet A1+3	3,40
Oosterse kerrie van varkensvlees A1+2	3,95
Indische kip in yoghurt saus A2+3	3,40

vrijdag

Bonensoep 	0,50
Macaroni met ham en kaas	2,30
Bloemkoolkaasburger met groenten "Veracruz" 	3,40
Granaalkroketten met Provençaalse saus, erwtjes en worteltjes en groenterijst A1+3	3,95
Spaghetti Bolognaise A2	2,30/2,70
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT

LUC richt zich op wereldburgers

Het Limburgs Universitair Centrum (LUC) heet vanaf september 2005 Universiteit Hasselt, campus Diepenbeek. De omstrede beslissing werd vorige week genomen door de Raad van Bestuur. Ook de samenwerking met de universiteit van Maastricht gebeurt vanaf volgend academiejaar onder een nieuwe noemer: Universiteit Maastricht-Hasselt in plaats van Transnationale Universiteit Limburg. De nieuwe namen zouden studenten van buiten Limburg meer moeten aanspreken. In tegenstelling tot de VUB is het niet duidelijk of de nieuwe naam mag afgekort worden tot UH. Bij de recente imago vernieuwing van de VUB werd wel meteen duidelijk gemaakt dat de afkorting VUB voortaan niet meer geapprecieerd wordt.

Dan toch tweejarige masters voor exacte en biomedische

In tegenstelling tot zijn voorganger Marleen Vanderpoorten (VLD), sprak minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) zich nu uit voor een tweejarige master voor wetenschappelijke en biomedische opleidingen net zoals in veel andere Europese landen het geval is. Om studieduurverlenging tegen te gaan, koppelde Vandenbroucke aan de tweejarige master wel de voorwaarden dat het theoretische deel van de lerarenopleiding geïntegreerd wordt en dat onderzoek voor een doctoraat al tijdens de master wordt opgestart.

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) liet weten tegen de tweejarige master te zijn, met als voornaamste argument dat een langere opleiding mensen afschrikt om te gaan studeren. De Vlaamse Wetenschapsstudenten anderzijds wensten zich te distantiëren van VVS. Zij zijn tevreden dat Vlaanderen niet achterop raakt met de rest van Europa.

Verfaillie keert terug

Catherine Verfaillie, wereldtop op het gebied van stamcelonderzoek en werkzaam in Minnesota, keert terug naar Vlaanderen waar ze aan de K.U.Leuven een eigen stamcelinstituut ter beschikking zal krijgen. De wetenschap hoopt met stamcellen in de toekomst ziektes als Alzheimer te kunnen bestrijden. Verfaillie wil in Leuven in eerste instantie een onderzoeksgroep van een tiental mensen uitbouwen, met de bedoeling dat die later kan groeien. De K.U.Leuven zal instaan voor een deel van de financiering, maar hoopt ook op een inspanning van de overheid. Verfaillie studeerde aan de K.U.Leuven en kreeg twee jaar terug een eredoctoraat van haar alma mater.

Piet verlengd

Het mandaat van vice-rector Campus Kortrijk Piet Vanden Abeele werd met een jaar verlengd. Deze functie hoeft niet samen met de rest van de vice-rectoren en coördinatoren vervangen te worden met het aantreden van een nieuwe rector, maar kan met het oog op de continuïteit met een jaar verlengd worden.

Vanden Abeele, die graag naar Leuven was teruggekeerd om rector te worden, maar daarvoor niet voldoende steun vond, is sinds

2001 campusrector, voordien was hij decaan van FETEW in Leuven. Sinds zijn aantreden is de KULAK sterk gegroeid.

Lege kerk, volle aula

Het aantal studenten godgeleerdheid aan de K.U.Leuven stijgt sterk. In vergelijking met vorig academiejaar telt de richting zestien procent meer studenten of 696 tegenover 601 een jaar geleden. De stijging situeert zich voornamelijk in de enige kandidatuur: van 56 naar 103. Ook eerste bac steeg sterk ten opzichte van het vroegere eerste kan. Redenen zouden een gewijzigde interesse, de figuur van kardinaal Danneels en de actualiteit van godsdienst zijn. Afwachten of volgend jaar een Torfs-effect en een Da Vinci-Code-effect waarneembaar is binnen Kerkelijk Recht en Kunstgeschiedenis.

Parker en Campo geëredoctor door K.U.Brussel

Ook de K.U.Brussel reikte op 2 februari eredoctoraten uit. Dit jaar viel de eer te beurt aan de Amerikaanse historicus Geoffrey Parker en baron Lode Campo. Parker wordt beschouwd als een boegbeeld op het gebied van de sociale, politieke en militaire geschiedenis van West-Europa. Campo dankt de onderscheiding aan zijn inzet voor de Vlaamse cultuur en de Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Hij was in het verleden bestuurslid van de K.U.Brussel.

En Gibault, Semprun en Wenders in LLN

Op dezelfde dag werden nog drie eredoctoren geschapen. De Universiteit Catholique de Louvain-La-Neuve zette haar Patroonsfeest in het licht van 'Europa van kunst en cultuur'. Vandaar de drie uitverkorenen: de Franse orkestleider en Europees afgevaardigde Claire Gibault, de Spaanse schrijver en voormalig minister van Cultuur Jorge Semprun en de Duitse filmmaker Wim Wenders.

Nieuwe slachtoffers voor kamerbreed

In de Parkstraat is de nieuwe residentie Herman Servotte in gebruik genomen. Het gebouw herbergt 79 studentenkamers, 22 gastenkamers en 14 studio's. De kamers zijn vooral bedoeld als tijdelijk onderkomen voor buitenlandse studenten en onderzoekers.

Leterme overslappen

Door het inschrijvingsaantal voor het Patroonsfeest hoger lag dan verwacht, werd de academische zitting verhuisd van de Promotiezaal in het rectoraat naar de grote aula in het MTC. Een ingewikkeld complex met al haar gangen, trappen en lokalen. Dit zorgde ervoor dat minister-president Leterme een tiental minuten na aanvang van de academische zitting de aula betrad. "Als ge niet op tijd kunt komen, dan moet ge niet komen" zeggen ze dan bij ons.

(jb), (bd)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdays van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

Penrose: schaken, computers en wc-papier

Sir Roger Penrose is de man achter Stephen Hawking. Hij ontwierp de eindeloos stijgende trap van de Nederlandse kunstenaar Escher. Maar bovenal is hij een geniale professor in de wiskunde en de fysica die zijn materie begrijpelijk en interessant weet te brengen voor leken.

Bram Delen & Wim Gemoets

Onmogelijk? Helemaal niet. Want deze twee Vetoreporters spraken met de man die kwantummechanica uitlegt aan de hand van dode katten en de het verschil meent te kennen tussen de werking van ons brein en dat van een computer. Roger Penrose is een echte Engelse professor inclusief bruin tweedjasje, colbert én... een hekel aan *small-talk*.
Veto: *Zou u simpel kunnen uitleggen waarmee u zich bezighoudt?*

Sir Roger Penrose: «Ik ben op dit moment op twee vlakken actief. Die hebben vooral te maken met de beperkingen van de kwantummechanica. Iedereen aanvaardt dat de kwantummechanica betrekking heeft op alle niveaus van het universum, maar ik ben ervan overtuigd dat dat niet het geval is en dat de kwantummechanica nog verbeterd moet worden. Enkele van mijn collega's in Santa Barbara zijn bezig met een experiment dat aantoont of er 'iets nieuws' nodig is.»

Kat

Veto: *Op welk niveau is kwantummechanica dan niet van toepassing?*

Penrose: «Een belangrijk kenmerk van de kwantummechanica is het superpositieprincipe. Dit beginsel stelt dat eenzelfde deeltje op hetzelfde moment op twee verschillende plaatsen aanwezig kan zijn. Dat is heel mysterieus, want je ziet zoiets niet in de echte wereld.»

«Zo is er het beroemde gedachte-experiment van Schrödinger, waarbij je een kat in de superpositie plaatst waarbij ze tegelijk levend en dood is. Volgens de principes van de kwantummechanica moet dat lukken. Schrödinger vindt dat belachelijk, omdat je nooit zulke katten tegenkomt. Maar de meeste fysici vinden dat er helemaal niks mis is met Schrödingers vergelijking. Zij vinden misschien niet dat een kat tegelijk levend en dood kan zijn, omdat dat inhumaan is, maar je kan wel een voorwerp op twee plaatsen tegelijk hebben.»

«Het experiment van mijn collega's uit Santa Barbara bestaat erin dat je een spiegel van een tiende van de dikte van een menselijke haar plaatst en het raakt met een foton (een elementair deeltje, red) dat in twee stralen gesplitst wordt. In zekere zin is het foton op twee plaatsen tegelijk. Eén deeltje van het foton raakt die kleine spiegel en door de impact verplaatst het foton het spiegelje een beetje. Als het de ene kant opgaat, beweegt het. Als het de andere kant opgaat, beweegt het niet. Het is de superpositie van deze twee dingen, waardoor de spiegel volgens de kwantummechanica op twee plaatsen tegelijk is. Het is moeilijk om aan te nemen dat een spiegel op twee plaatsen tegelijk kan zijn. De afstand tussen dezelfde spiegel is in ieder geval niet groot. Het heeft maar de diameter van een nucleus, dus je zal het verschil niet zien. Maar je kan in ieder geval onderzoeken of de spiegel op twee plaatsen tegelijk is. Het probleem is wel dat die toestand minder dan een seconde duurt. Het experiment bestaat erin om de spiegel voor een seconde in zo'n merkwaardige toestand te houden. Dan kan je nagaan of de kwantummechanica klopt of dat je een verbeterde theorie nodig hebt, zoals ik veronderstel. Ik hoop dus dat mijn collega's hun experiment kunnen uitvoeren

en dan weten we of de huidige kwantummechanica het bij het rechte eind heeft.»

Controversieel

Veto: *Volgens u werken de menselijke hersenen ook volgens de wetten van de kwantummechanica. Kan u dat in leken termen uitleggen?*

Penrose: «Het heeft te maken met het vraagstuk rond bewustzijn. De hersenen voeren verschillende computationele activiteiten uit, maar het zijn geen bewuste activiteiten. Als je over straat loopt, grijpen er allerlei ingewikkelde bewegingen met je spieren plaats, maar je bent je niet bewust van wat je doet. Als je een wiskundig probleem oplost, moet je er wel op een bewuste manier over nadenken.»

«Bewust denken is geen louter computationele activiteit, er is nog iets anders. De vraag is dan wat dat 'iets anders' is. Mijn suggestie is dat het met het feit te maken heeft dat de kwantummechanica het niet helemaal bij het rechte eind heeft. De huidige kwantummechanica kan je in een computer invoeren. Je kan je computer zo programmeren dat het een kwantummechanisch systeem nabootst, maar je kan een computer geen bewust denken laten imiteren. Dat betekent dat het niet gaat om kwantummechanica of om klassieke fysica, maar dat er iets nieuws in het spel komt. Dat nieuwe zal zich voordoen als een discrepantie met de standaard kwantummechanica. Deze ideeën zijn nogal controversieel en niet iedereen accepteert ze. Het is bijna gemeengoed dat een computer kan denken. Ik bedoel niet dat het om iets mystieks gaat dat buiten het bereik van wetenschap ligt, maar wel om een andere soort wetenschap. We moeten onze bestaande wetenschap verbeteren om dit vraagstuk fatsoenlijk aan te pakken.»

Waarheid

Veto: *Heeft uw wetenschappelijk werk enige invloed op uw geloof in God gehad?*

Penrose: «God is een beetje een slecht gedefinieerd begrip en ik geloof alleszins niet in de traditionele opvatting van God, zoals de meeste mensen die delen. Ik denk daar al langer zo over en ik ben zeker niet door mijn opvattingen over wetenschap beïnvloed.»

«Toen ik jong was, geloofde ik wel nog dat je de werking van de hersenen door de werking van een computer kan verklaren. Pas later ben ik tot het inzicht gekomen dat dit niet het geval was en dat er iets meer is. Maar met dit iets meer bedoel ik geen religieuze notie. Godsdiensten zijn immers niet gebaseerd op wetenschap. Wetenschap mag dan wel haar grenzen kennen, maar als je wil weten wat er waar is in de wereld, moet je je op een wetenschappelijke methode beroepen. Je kan ook op zoek gaan naar waarheid in oude boeken. Die oude boeken hebben misschien iets belangrijks te zeggen, maar de schrijvers ervan hadden niet noodzakelijk de kennis die de hedendaagse wetenschap heeft.»

Veto: *U bent in de eerste plaats wiskundige. Geloof u dat wiskunde een logisch systeem is in de zin van Bertrand Russell of dat het ook in de realiteit te vinden is?*

Penrose: «De vraag is natuurlijk wat je met logisch bedoelt. Russell probeerde wiskunde als een formeel systeem te ontwikkelen. Een systeem met verschillende axioma's en regels, die je allemaal aanvaardt. Wiskunde is dan alles wat je via die regels kunt verkrijgen. Maar zo werkt het niet. Dat weten we sinds Gördels theorema. Gördel toonde aan dat wiskunde niet beperkt is tot zo'n formele manier van denken. Je kan het woord logisch dus ook vrijer interpreteren, waarbij je buiten dat formele denken treedt. Maar er is niks onlogisch aan. Interessant is dat je niet alles tot computatie kan herleiden. Je

weet wat materie is. Daarvoor hebben we een beter begrip van de fundamentele natuurkunde nodig. We hebben dus wetenschappen als biologie nodig, maar ook fundamentele fysica en wiskunde. We hebben nog een lange weg te gaan voor we antwoorden zullen vinden, maar ik ben optimistisch genoeg om te geloven dat we ze ooit zullen vinden.»

Veto: *We waren ons er nog niet van bewust dat je over het menselijke bewustzijn ook in wiskundige termen kon praten.*

Penrose: «Ik vroeger ook niet. Ik ben opgegroeid in een doktersgezin en ik wilde toen

“God is een slecht gedefinieerd begrip”

kan een computer de regels laten volgen, maar hij zal altijd iets missen, net omdat hij de regels volgt.

Veto: *We kunnen dus geen computer maken die slimmer is dan wijzelf.*

Penrose: Inderdaad. Maar misschien is het beter om over inzicht te spreken. Laat me een voorbeeld geven. Computers kunnen heel goed zijn in schaken. Schaken kan je

hersenchirurg worden. Mijn ouders waren daar vanzelfsprekend heel tevreden over. Maar toen ik een jaar of zestien was, moest ik op school beslissen welke vakken ik zou nemen. Ik wilde toen dus nog dokter worden en koos voor biologie, chemie en wiskunde. Maar van de directeur mocht ik die combinatie niet maken. Ik wou wiskunde niet verliezen, dus liet ik chemie maar

(foto Katleen Gabriëls)

herleiden tot een hoop regels en computers kunnen die heel snel en accuraat toepassen. Het probleem is dat computers niet begrijpen wat ze doen. Je kan schaakposities uitdenken, waarbij computers falen. Ze missen met andere woorden begrip. Mensen kunnen daarentegen wel dingen begrijpen: je kan een stap terug treden en nagaan wat er gebeurt en vooral waarom het gebeurt. Een soort van metadanken dus. Nu, als je je tot een bepaald systeem beperkt, kan je die stap terug niet nemen. Dat gaat wel als je je bewust bent van wat er gebeurt.»

Materialist

Veto: *Welke wetenschap kan dit het best bestuderen?*

Penrose: «Er zijn verschillende benaderingen tegelijk nodig. De biologie kent de juiste mechanismen en weet welke delen van de hersenen geactiveerd worden. Psychologie kan dan weer via experimenten nagaan welke soorten van denken er zoal zijn. Maar deze disciplines kunnen niet echt vertellen wát er gebeurt.»

«We weten nog niet goed genoeg hoe de wereld werkt. Als iemand mij vraagt of ik een materialist ben, antwoord ik dat ik niet

vallen. Mijn ouders waren niet opgezet toen ik het hun vertelde (lacht).»

Veto: *We hebben ook gelezen dat u in een rechtszaak met een fabrikant van toiletpapier verzeild was omdat die uw beroemde 'tegels' gekopieerd hadden.*

Penrose: «Dat heeft niet helemaal met mij te maken. Ik hield me er niet echt mee bezig, maar een bedrijf waarmee ik te maken had wel. Zij maakten namelijk puzzels die gebaseerd waren op mijn ontwerpen en ze geloofden dat hun belangen geschaad werden.»

«In feite gaat het om de volgende discussie: kan je op een wiskundig idee een patent nemen? Het antwoord is natuurlijk nee, maar de vraag was of het toiletpapierbedrijf mijn ontwerp gekopieerd had, dan wel zelf een patroon ontwikkeld had.»

«Al wat ik nog kan vertellen is dat de zaak in der minne geregeld is, maar één van de voorwaarden was dat ik niks meer over de zaak mocht zeggen.»

Sexton: "Luisteren naar stemmen die we niet horen"

De faculteit Rechten van New York University (NYU) is op relatief korte tijd uitgegroeid van een sterke middenmoot tot de absolute wereldtop. Dat is voor een groot stuk te danken aan de visie en de daadkracht van kersvers eredoctor John Sexton. De *Global Law School* die hij voor ogen had, bracht veel internationale inbreng naar NYU en had een erg grote invloed op het rechtenonderwijs in de Verenigde Staten en in de wereld. In 2002 werd hij president van NYU, waar hij zijn visie verder uitdraagt.

Laurens De Koster

Veto: In de laudatio voor uw eredoctoraat werden verschillende van uw verdiensten geprezen. Wat vindt u zelf uw belangrijkste verwezenlijking?

Prof. John Sexton: «Ik denk dat de K.U.Leuven het eredoctoraat vooral bedoeld heeft voor NYU en waar dat voor staat. Ik beschouw mezelf hier dan ook min of meer als vertegenwoordiger van NYU.»

“Amerikanen maken niet genoeg gebruik van de ervaring van volwassener culturen”

Veto: Als decaan van de NYU-rechtsfaculteit bedacht u het concept van de 'Global Law School'. Wat houdt dat precies in?

Sexton: «De *Global Law School* begon tien jaar geleden als een poging om het wonder te omarmen van de kennis die er in de wereld bestaat buiten één nationale 'silo'. Amerikanen waren het gewoon geraakt om over het recht na te denken met hun eigen ervaringen en hun eigen tradities. Ze maakten niet echt gebruik van de enorme ervaring die bestaat in veel volwassener culturen buiten de Verenigde Staten. Ze hadden niet het perspectief van de briljante mensen die buiten de Verenigde Staten leefden en werkten op hun eigen werk en op hun pogingen om te begrijpen hoe het

recht werkt in een maatschappij.»

«Het *Global Law Programme* was dus geen introductie van die mensen om aan rechtsvergelijking te doen. Het was ook niet de bedoeling om een compromis te bereiken, een gehomogeniseerd recht. We wilden samen met deze mensen, als partners, komen tot een begrip van de werking van het recht in al zijn contexten. We willen met andere woorden begrijpen waarom principes die in één cultuurcontext werken niet zouden passen in een andere of welke normatieve principes ontwikkeld zouden kunnen worden. Het is verrijkend om dat te bekijken door de ogen van iemand die naar het Amerikaanse recht kijkt en sommige elementen, die Amerikanen als vanzelfsprekend beschouwen, choquerend vindt omdat ze dat Amerikaanse recht vanuit een andere hoek kunnen bekijken.»

«Het programma wilde dus de wijsheid verwelkomen die beschikbaar was als je uit het ethnocentrisme stapt. Het was in de eerste plaats een afwijzing van het typisch Amerikaanse en sterk chauvinistische ethnocentrisme dat de manier kenmerkt waarop Amerikanen naar het recht kijken.»

Gewassen

Veto: U zei ooit dat alle significante sociale of legale problemen tegenwoordig een internationale dimensie hebben.

Sexton: «Heb ik dat gezegd? (lacht) Ik denk dat ik daar bij blijf. Het hangt ervan af in welke mate, maar als bijvoorbeeld een boer gewassen kweekt in de Amerikaanse staat Iowa, wordt hij beïnvloed, of hij het nu beseft of niet, door de werking van de wereldeconomie. Als iemand een gebouw koopt in downtown Cincinnati, in Ohio in het midden van de Verenigde Staten, zal niet alleen de intrest die hij of zij betaalt op zijn hypotheeklening, maar misschien ook een eventuele huurder beïnvloed worden door processen die plaatsvinden buiten de Verenigde Staten. Je ziet dus dat ook in dergelijke kleine transacties er een transnationale dimensie aanwezig is. Dan heb ik het nog niet eens over de evidente gebeurtenissen die grenzen overstijgen, zoals (wijst naar Kleisterlee aan de tafel naast ons, ldk) Philips dat zijn activiteiten uitbreidt of meer normatieve gebieden als mensenrechten.»

«Er zijn zich internationaal normen aan het ontwikkelen die je *consensus judgments* zou kunnen noemen. Op termijn zullen die toegepast worden op zaken als migratie, *gender-issues* en problemen in verband met rassen.»

Veto: Op welke manier kunnen buitenlandse juristen helpen om het debat over zulke problemen interessanter te maken?

Sexton: «Ik zou niet het woord 'buitenlands' gebruiken. Soms geeft de duidelijkste, meest oppervlakkige omschrijving van een

persoon niet de ware bijdrage weer van die persoon aan de conversatie. In de Verenigde Staten hebben we dat geleerd wat het ras betreft: het ras, of de nationale of etnische

Sexton: «Vele aspecten van mijn ideale universiteit zou ik inderdaad halen uit de Middeleeuwen, maar vele dingen zou ik er niet halen. *We should be very happy with inside plumbing*

(foto Kristof Persoons)

afkomst van een persoon, is geen betrouwbare voorspeller van hun politieke ideeën. De conservatieve *Supreme Court Justice* Clarence Thomas, *Secretary of State* Colin Powell, antidiscriminatie-activist Vernon Jordan en de linkse democraat Jesse Jackson zijn vier totaal verschillende personen. Je kan dan ook niet zeggen dat je een 'zwart perspectief' meebrengt naar de conversatie als je een van die vier aanneemt; dan zou je het punt volledig missen. Hetzelfde geldt volgens mij voor 'buitenlanders'. Sommige professors die buitenlands worden genoemd, zijn eigenlijk Amerikaanser dan ik en vice versa.»

Dogmatisch

«Wat ik graag zou zien is de essentie van de beweging, waarvan de *Global Law School* maar een voorbeeld is, namelijk een openheid om te luisteren naar stemmen waar gewoonlijk niet naar geluisterd wordt. En die stemmen kunnen van jou verwijderd zijn door geslacht, door levenservaring, door economische of sociale status, enzovoort. Nationaliteit of cultuur is een duidelijk verschil, en in de wereld die wij kennen in de eenentwintigste eeuw is het gemakkelijker om aan mensen uit te leggen dat je ook naar stemmen uit andere culturen moet luisteren en samen met hen werken aan een wederzijdse uitbreiding van kennis. Mensen zien het nut van kennisuitwisseling beter in als het gaat over globalisatie en nationaliteit, dan over zaken die — voor Amerikanen dan toch — veel gevoeliger liggen.»

«Amerikanen zijn dus best bereid om te luisteren naar een uitstekende Belgische professor, omdat ze weten dat ze iets kunnen leren van een cultuur die de onze ruim overvleugelt in termen van geschiedenis en ervaring. En eens je eraan went om te luisteren naar de stem van Frans Vanistendaal (decaan van de K.U.Leuven-rechtsfaculteit, ldk), kan je misschien gemakkelijker begrijpen dat je ook naar de stem van een Amerikaan moet luisteren die misschien in het kantoor naast het jouwe zit, maar helemaal andere ervaringen en perspectieven heeft.»

Veto: Is uw ideaalbeeld dan een universiteit zoals in de Middeleeuwen, met een klemtoon op het uitwisselen van ideeën?

(lacht), een belangrijke innovatie in het onderwijs en de rest van de maatschappij. Er is nog meer: op sommige vlakken waren de Middeleeuwen zeker geen toonbeeld van openheid. Maar ik denk inderdaad dat het heel belangrijk is om een *listening environment* te creëren en daarbij mag je zeker niet dogmatisch denken.»

Zwijnen

Veto: U wordt ook geprezen omdat u veel belang hecht aan onderwijs.

Sexton: «Ik kan geen recept geven voor elke universiteit ter wereld, maar ik geloof dat sommige plaatsen, en ik reken NYU daarbij, een heel speciale ervaring kunnen bieden aan de studenten als je ze in het proces plaatst van de ontdekking van de kennis van morgen. En de studenten dus niet alleen de leerstof van vandaag laat assimileren. Als je dan op je campus mensen hebt rondlopen die nu aan het ontdekken zijn wat binnen vier à vijf jaar als leerstof gegeven zal worden, kan je een heel speciale studieomgeving creëren.»

«Je kan bijvoorbeeld een *Politics 101-class* (zoiets als *Inleiding tot de Politieke Wetenschappen, ldk*) volgen en een professor hebben die *up-to-date* is met de recentste artikels enzovoort. Anderzijds kan je ook een professor hebben die een van de leidende creatieve geesten van de wereld is in zijn vakgebied en nadenkt over waar de politieke wetenschap zal staan over enkele jaren. Zelfs als die twee profen dezelfde cursus gebruiken, zal je een sterk verschillende les krijgen, omdat de tweede professor bijvoorbeeld kan uitleggen waarom zekerheden uit de cursus minder zeker zijn in de realiteit, of waar de lacunes in de cursus zitten. Wat het beste is hangt af van de student: ik heb studenten gezien die passief les volgen aan NYU en dan is ons systeem parels voor de zwijnen.»

«Ik ben dan ook erg trots dat onze vierentwintig *University Professors*, onze top-professoren, allemaal hebben toegezegd om lessen te geven aan *undergraduates* (de jongere studenten, ldk), velen zelfs aan eerstejaars. Het is een gedeelte van een speciale studenten-atmosfeer in een researchuniversiteit.»

(foto Katleen Gabriëls)

Kleisterlee: te oud, te mannelijk, te Nederlands

Als criterium voor een interview gaf hij ooit op dat het gesprek een positieve invloed moet hebben op de performance van Philips. Dat konden we de grote baas van Nederlands grootste investeerder en kersvers eredoctor aan de K.U.Leuven Gerard Kleisterlee niet beloven, maar toch kregen we de kans de Nederlandse topindustriële te interviewen. Vorig jaar werd hij Topman van het Jaar, net als zijn flamboyante voorganger Cor Boonstra in 1990. "Bescheidener dan Boonstra, maar ongetwijfeld succesvoller" was de mening.

Ben Deboeck

De reden van het eredoctoraat is niet zozeer de wetenschappelijke, als wel de 'maatschappelijke' verdienste. Kleisterlee wist het tij bij Philips te keren na enkele lastige jaren (mede dankzij een saneringsbeleid dat veel mensen hun baan kostte), hamert op het belang van wetenschappelijk onderzoek en bij uitbreiding de band industrie-universiteit en zette zijn schouders onder de uitbouw van de onderzoeksas Eindhoven-Leuven met de bedoeling deze regio te

ontwikkelen tot de technologische top in de Benelux.

Veto: U hecht erg veel belang aan de as Eindhoven-Leuven. Waarom precies Leuven en bijvoorbeeld niet Antwerpen of Limburg?

Gerard Kleisterlee: «Dat hangt zoals zoveel dingen in het leven van toevalligheden aan elkaar. Een aantal jaar geleden moesten de halfgeleiders- en de researchafdeling van Philips investeren in een nieuwe clean room faciliteit (een 'propere' ruimte waarvan lucht, vochtigheid en temperatuur onder controle worden gehouden en waar onder andere chips geproduceerd worden, bd) voor processors. Op dat moment was IMEC (Interuniversitair Micro-Elektronica Centrum, bd) in Leuven net van de grond en beschikte over een clean room die voor ons onderzoek geschikt was. Toen heeft Philips, een bedrijf dat gewend was alles zelf te doen, de moeilijke beslissing genomen om in IMEC samen met andere partners ons onderzoek te verrichten. We kozen voor IMEC en verhuisden onze researchgroep naar Leuven. Ik denk dat daar het begin lag van de band Eindhoven-Leuven.»

«Er is geen enkel bedrijf dat zelf alles kan uitvinden. 'Met anderen', de filosofie van open research, is dus belangrijk. Dit werd me snel duidelijk toen ik de leiding van Philips overnam en met onderzoek te maken kreeg. In die filosofie paste een verdere uitbouw van de samenwerking met IMEC. Zo kwam ik al eens in Leuven en zag ik hoe de universiteit met IMEC nieuwe bedrijvigheid in Vlaanderen creëerde met spin-offs, jonge startende bedrijven. Ik vond dat een interessant model. Zo zijn we beginnen te discussiëren over "wat kunnen we nog meer doen over die as Eindhoven-Leuven".»

Bek

Veto: U spreekt vaak over 'out of the box thinking' waarbij economische activiteit moet voortvloeiën uit (innoverende) ideeën. Moet dit de eerste bekommernis zijn van een universiteit: het bedenken van goede ideeën?

Kleisterlee: «Je weet natuurlijk nooit waar goede ideeën vandaan komen. Ik bedoel maar: Archimedes had er één in zijn badkuip, zoals de overlevering het wil. Maar ik denk altijd dat goede ideeën ontstaan als mensen met een verschillend perspectief en een verschillende achtergrond bij elkaar komen. Als wij ons onderzoek alleen maar binnen Philips verrichten met technisch opgeleide ingenieurs dan komt er misschien een hele hoop nuttig werk uit, maar schiet de creatieve vonk waarschijnlijk niet zo vaak over. We proberen dus mensen die helemaal anders denken bij mekaar te brengen zodat er initiatieven ontstaan. Vele daarvan zijn evolutionair, maar soms kom je wel eens iets revolutionairs tegen. En dat is de bedoeling, met name ook door gebruik te maken van universiteiten, vermits je daar de input van veel verschillende faculteiten hebt. Vernieuwing is niet alleen maar een zaak van

technische innovatie, daar hoort ook een stuk cultuurdenken en filosofie bij.»

Veto: U pleit ook voor het invoeren van 'Ondernemen' als verplicht vak.

Kleisterlee: «Nou ja, verplicht. Vooral zorgen dat mensen aanvoelen wanneer ze een goed idee hebben en hoe ze het tot uitvoer kunnen brengen. Want wat je vaak ziet is dat er best goede ideeën zijn, maar dat de bedenkers terugschrikken van de risico's die je loopt. Je moet immers wat investeren, slagen is niet op voorhand gegarandeerd, je moet je salaris elke maand zelf bij mekaar verdienen en die risico's willen we vaak niet nemen. Dat hoort allemaal een beetje bij 'ondernemen' en je moet leren dat ondernemen iets is van kansen benutten en dat falen in ondernemen geen schande is.»

Veto: We hebben de indruk dat u daar zelf ervaring mee hebt?

Kleisterlee: «Oh ja. Carrières kennen een verloop van vallen en opstaan. Soms is het zelfs eens heel leerzaam als je na een periode waarin je denkt dat je alles aan kan, eens goed op je bek gaat. Je gaat denken: "Wat is mij nou gebeurd, hoe kan dat?" en je gaat nadenken en bedenkt wat je verkeerd gedaan hebt. Je krabbelt recht en gaat door. En dat is wat goede ondernemers doen.»

Volgelingen

Veto: Als je de interviews erop naslaat, lijkt het wel alsof u niet graag de grote baas van Philips bent.

Kleisterlee: «Dat is misschien wel een beetje zo, omdat ik vind dat we een periode gehad hebben waarin sommige bazen van grote bedrijven teveel wilden laten zien dat ze grote baas waren en ik denk dat je daarmee niet de beste baas voor je medewerkers bent. Je medewerkers moeten iets van zichzelf in je kunnen herkennen en zien dat iedereen de kans heeft om net als ik van onderaan de ladder op te klimmen als je een hart voor de zaak hebt en je werk goed doet met een open perspectief. Ik heb wel eens in een interview gezegd dat ik verlegen ben. In dat opzicht ben ik niet anders dan elk ander mens.»

Veto: U bent wel ambitieus?

Kleisterlee: «Dat hebben mensen vroeger wel eens tegen me gezegd en kennelijk moet het wel zo zijn aangezien mensen dat zien. Maar ik heb het zelf nooit zo gevoeld. Ik ben namelijk nooit ambitieus geweest in de zin van 'ik moet dat bereiken', maar wel als 'ik wil deze job goed doen'.»

Veto: Verlegen en ambitieus: een vreemde combinatie. Net wat een

goede CEO nodig heeft?

Kleisterlee: «Een goede CEO moet in de eerste plaats goed kunnen luisteren. Je moet het vermogen hebben om in situatie en in iedere fase van je loopbaan bij te leren, je bent nooit uitgeleerd. Je moet een team rond je kunnen bouwen en met dat team een richting definiëren. Een visie heeft namelijk enkel zin als ze leidt tot volgingen; leiders zonder volgingen zijn

geen leiders. Je moet met je mensen in een dialoog zeggen waar we met het bedrijf of universiteit naartoe gaan, kijken of we de nodige capaciteit hebben om daar te raken en het leuk vinden om de nodige inspanningen te leveren om er te komen.»

Kuif

Veto: Meteen na uw aantreden werd u geconfronteerd met problemen binnen Philips en ontsloeg 30.000 mensen. Is dat ook leuk?

Kleisterlee: «Dat is natuurlijk iets heel vervelends. Ik heb toen ik nog lager op de ladder stond ook tegen 30 van mijn 100 mensen moeten zeggen dat het voor hen over drie maanden afgelopen was. Dat is geen gemakkelijk moment. Het is niet iets wat je zomaar eventjes met een pennenstreep doet, maar het is wel iets waarvan je weet dat het in het belang van de toekomst van het bedrijf en de andere 170.000 werknemers nodig is.»

Veto: In die jaren deed het topmanagement afstand van de bonussen waarop ze recht had. Vorig jaar, toen Philips het erg goed deed, gingen de lonen en de bonussen van hetzelfde topmanagement flink omhoog. Wringt het dan niet te weten dat het dankzij al die ontslagen is dat u uw salaris weet te verhogen?

Kleisterlee: «Tja, we hadden nu eenmaal goed gepresteerd en zo gaat dat met variabele beloningen. Ik begrijp echter wel dat het een wat wrange smaak kan opleveren als het moeilijke lot van anderen ertoe bijdraagt dat wij een pluim op onze hoed krijgen omdat "we dat goed gedaan hebben". Dat is emotioneel inderdaad wel eens moeilijk, maar nogmaals: de ingreep was noodzakelijk.»

Veto: Ondanks uw afwachtende houding gaf u enkele jaren terug in Fortune een interview waardoor uw eigen topmanagement naar eigen zeggen 'in de kuif gepikt' was door uw venijnige uitspraken. Wat was daar precies de bedoeling van?

Kleisterlee: «Ik wou duidelijk maken wie we zijn en vroeg me af of dat nou de groep was die van Philips een modern, dynamisch bedrijf moest maken waar medewerkers trots op zijn en of het een voldoende afspiegeling van onze internationale spreiding was. Vandaar de bewoordingen "te oud, te mannelijk, te Nederlands". Maar ik vind ook dat ik dat mag zeggen aangezien ik aan al die criteria beantwoord (lacht).»

Complot

Veto: Het is geen geheim dat u en rector Oosterlinck goed overeenkomen. In welke mate heeft dit uw eredoctoraat beïnvloed?

Kleisterlee: «Ik denk omdat we bepaalde visies delen. Het klikt tussen ons, we hebben een aantal dingen samen gerealiseerd en dat zal wel hebben bijgedragen. We hebben veel gepraat en een gemeenschappelijke visie vastgesteld waarop initiatieven gebouwd zijn. Dat ik de rector ken heeft een belangrijke rol gespeeld, maar ik denk niet dat het de doorslaggevende factor was voor mijn eredoctoraat.»

Veto: Momenteel loopt in de bioscopen 'Off Screen', gebaseerd op de gijzeling in de Rembrandtoren waarbij de gijzelaar Philips op het oog had dat echter net verhuisd was naar de toren ernaast. De werktitel was 'Kleisterlee' en Jeroen Krabbé, die uw rol speelt, heet Gerard Wesselinck. Vindt u het erg dat het op u en Philips gebaseerd is?

Kleisterlee: «Ik heb de film nog niet gezien, maar ik heb geweigerd om de originele namen te laten gebruiken. Ik begrijp dat men van zo'n drama (de gijzelaar, die een complot vermoedde achter breedbeeldtelevisie, pleegde uiteindelijk zelfmoord, bd) een film maakt, maar ik vond het niet fijn om als bedrijf met een tragisch incident als dit geassocieerd te worden. De man was trouwens niet zo zeer gefixeerd op Philips als wel op breedbeeld in het algemeen. Laat het dus maar zoveel mogelijk fictie zijn en mezelf en Philips daar niet mee associëren.»

(foto Katleen Gabriëls)

1: InBev

Zes weken lang neemt Veto een kijkje over de muur en vallen we binnen in enkele van Leuvens meest markante gebouwen. Iedere student ziet ze staan of loopt er zelfs dagelijks aan voorbij, maar kan enkel gissen naar wie of wat zich achter deze gevels schuil houdt. Daarom gaat Veto er eens over de vloer, eist ter plekke een rondleiding en brengt je op de hoogte.

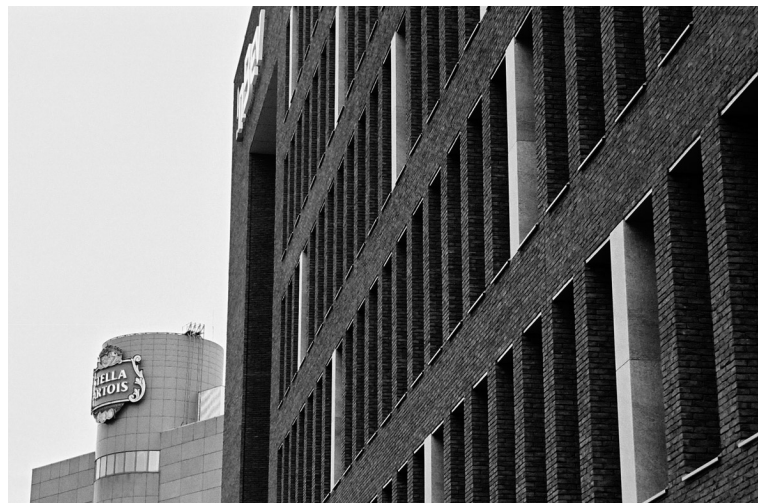
Pieter Baert & Robin Broos

InBev is de samensmelting van de Belgische brouwerij Interbrew en het Braziliaanse AmBev. Het administratief hoofdkwartier van deze multinational is ontworpen door architecten Poponcini en Lootens en vormt een scharnierpunt tussen de vernieuwde stationsomgeving en de Vaartkom. Op twee jaar tijd is dit gebouw uit het niets opgerezen en aan de achterzijde komt er tegen de zomer van 2006 een technisch centrum bij. In de imposante lobby staat een lange *desk* met aan beide uiteinden plaats voor een receptioniste. Veto heeft daar een afspraak met Christina Van de Put, Facility Manager van het bedrijf. Iedere bezoeker van InBev moet zich aanmelden en wordt verzocht even te wachten in een van de salons in de ruimte. Om de tijd te doden schenken we onszelf iets te drinken in. Geen bier, want we zijn op werkbezoek.

Onze gids laat niet lang op zich wachten. Even een badge laten maken en onze tocht kan beginnen. Iedere verdieping vormt de basis voor een aantal bureaus. Christina vertelt dat de meubelen overal dezelfde zijn en omdat er overal verticaal wordt gewerkt, worden ettelijke vierkante meters uitgespaard. Ieder bureau geniet trouwens van natuurlijk daglicht door de verticale vensters. InBev beschikt over enkele high-tech vergaderzalen, maar het kan ook iets minder standaard, zoals een vergaderzaal met enkel wat kussens op de grond. "We bevinden ons op de marketing-afdeling en de mensen moeten daar creatief zijn," weet de gids. Dat begint dus met creatief vergaderen. Om het aangename aan het nuttige te koppelen vind je hier ook overal kitchenettes, keukentjes om even iets op te warmen, maar ook coffee-corners om even bij te tanken of bij te praten met collega's.

Iedere coffee-corner heeft een eigen interieur, geïnspireerd op een van de InBev merken. Een gele en gevlekte zetel? Het koren en de koeien in de wei? Dit is de coffee-corner van Hoegaarden! Op de tafel in een glazen kubus staan enkele flesjes als kunstwerken tentoond. Even weg van de bureaus en de huiselijke sfeer opsnuiven. Veto vraagt zich luidop af of deze koffiehoeekjes niet contraproductief werken. Dat wordt ten stelligste tegengesproken. "Tot nu toe hebben wij nog niet gemerkt dat de mensen er blijven hangen. De bedoeling is een informatieve communicatiezone te creëren om mekaar beter te leren kennen." Naast de geur van koffie is het Engels alom tegenwoordig in de wandelgangen. Een hoofdzetel van een wereldbedrijf heeft dan ook een zeer divers personeelsbestand.

Een architecturaal hoogstandje is de *bridge*: een VIP-ruimte en een *meeting room* die door twee verdiepingen van het gebouw heen loopt. Van buiten het gebouw kan je de *bridge* al zien hangen. Het lijkt een aluminium gebouw waarin de belangrijke gasten kunnen relaxen, vergaderen of dineren. Verderop ligt het biercafé: een trendy bar met lange toog waar één voor één InBev bieren uitgestald staan, smekend om geschonken te worden. Jammer voor ons, het is alleen open na de werkuren, opdat het personeel na liters koffie toch ook de bedrijfsproducten zou leren kennen. Pintelieren tijdens de dag is uiteraard uit den boze, maar ook aan wie wat heeft goed te maken is gedacht. Zolang iedereen het aantal werkuren haalt, staat de fitnessruimte open voor alle werknemers. "Tijdens de middagpauze worden er groepslessen gegeven en 's avonds is er tweemaal per week begeleiding," laat onze gids nog weten. "En neen, jullie badges zijn niet meer geldig morgen!" Tijdens het buitenlopen worden we bijna omvergereden door een wagentje met een aanlokkelijke verjaardagstaart. Teambuilding of het creëren van een familiegevoel: InBev weet waarom!

Liefde in de lucht

De klokken van de centrale universiteitsbibliotheek staan nooit stil: ieder kwartier galmt het Reuzegomlied over de Leuvense binnenstad en tijdens het academiejaar wordt de beiaard tweemaal per week bespeeld. Valentijn is een mooie gelegenheid om de klokken een keer extra te laten luiden, zij het dan op de tonen van de beste *love songs*.

Robin Broos

Universiteitsbeiaardier Luc Rombouts: «Dit concert is al enkele jaren traditie. Drie kwartier lang speel ik dan liedjes die te maken hebben met de liefde, toestanden zoals 'Ne me quitte pas' of 'She's always a woman to me'.»

Veto: *Zijn er in de loop van het jaar nog andere activiteiten voor de beiaard?*

Rombouts: «In de zomer werden de voorbije jaren concerten gegeven met video op het Ladeuzeplein. Die bespelingen gaan we dit jaar vervangen door een festival op één avond. Op 2 juli zullen er vijf optredens plaatsvinden met populaire programma's die bijvoorbeeld filmmuziek of jazz bevatten. We zijn nog op zoek naar een naam en een BV om het geheel te presenteren. De bedoeling is dat de luisteraars de beiaard in een andere gedaante leren kennen.»

Veto: *Wat houdt huisbeiaardier zijn precies in?*

Rombouts: «Ik ben verantwoordelijk voor de bespelingen van dinsdagnavond. Donderdagnavond staat er een team van vijf gastbeiaardiers klaar. Ik moet ook torenbezoeken promoten. Iedereen is welkom om vanop de eerste rij een bespeling bij te wonen en krijgt er meteen ook een prachtig zicht over de binnenstad bij. Verder hou ik me bezig met de wekelijkse luisterwedstrijden, maar ik kan het gelukkig nog allemaal combineren met mijn full-time job.»

Huwelijksaanzoek

Veto: *Hoe kan een beiaardier repeteren zonder de medemens te storen?*

Rombouts: «Oefenen op de beiaard is verboden, om evidente redenen. Ik oefen thuis op een oefeninstrument. Dat is een stokkenklavier dat verbonden is met klankstaven zoals die van een xylofoon. Mijn muziekkamer is goed geïsoleerd, maar vanaf het ogenblik dat ik mijn huisgenoten begin te storen is het gedaan natuurlijk. Momenteel ben ik oldies aan het bewerken, allemaal hits uit de jaren 60 en 70. Dat is een beetje nostalgie, net zoals de beiaard zelf.»

Veto: *Zijn er mensen die wel eens een verzoekje doen?*

Rombouts: «Iedereen kan eigenlijk het hele jaar door verzoekjes doen. In de mate van het mogelijke probeer ik daarop in te gaan. Zolang ik ze kan spelen op beiaard, zal ik dat ook doen. Een paar weken geleden heb ik nog voor iemand 'Into your arms' van Nick Cave gespeeld.»

Veto: *Om een bijzondere reden?*

Rombouts: «Dat is meestal voor verjaardagen, al zijn er af en toe wel eens speciale verzoekjes. Ooit is er een student geweest die samen met zijn vriendin de toren is komen bezoeken. Hij had voor haar een nummer van de Velvet Underground aangevraagd. Terwijl ik het aan het spelen was heeft hij haar ten huwelijk gevraagd. Ze heeft gelukkig ja gezegd!»

'Love is in the Air' vindt plaats op 14 februari 2005 tussen 20u15 en 21u. De volledige speelkalender van de beiaard en meer info op www.kuleuven.ac.be/cultuur/beiaard

Groene ogen, witte lakens

Misschien ken je Othello, het Shakespeara-drama waarin een zwarte Moor door één enkele zakdoek zo jaloers wordt dat hij zijn vrouw vermoordt en dan de hand aan zichzelf slaat. Wel, dat is 'Azen' niet. Goed, de personages zijn dezelfde, er komt een zakdoek in voor en er wordt niet gekeken op een lijkje meer of minder, maar 'Azen' is niet Othello.

Hanne Vermeiren

Mocht je zelfs geen van beide stukken kennen, hier een inhoud in vogelvlucht. Othello is generaal en heeft Cascio net tot luitenant benoemd. Daarenboven huwt hij stiekem de bloedmooie Desdemona. Dit alles is niet naar de zin van vaandeldrager Jago. Hij is zo jaloers op de promotie van Cascio en de toeëigening van Desdemona, dat zijn verziende brein bloed wil. In het begin geeft Jago enkel vorm aan zijn woede, schreeuwend, tierend, zijn vrouw molesterend. Die vrouw krijgt enkel hardhandige affectie van haar man, terwijl ze hunkert naar de liefde. Dit in duidelijke tegenstelling tot Desdemona die aanbeden wordt door haar kersverse bruidegom. Een aanbidding die uitmondt in de consumptie van het huwelijk. Waarmee we willen zeggen: er wordt een potje afgeveeën.

Langzaam draait de woede in Jago om in een listig plan. Hij roept niet meer, maar bezweert het publiek, waarschuwt en dreigt, soms zelfs met zes armen tegelijkertijd. Hij weet zijn lust om te moorden te beheersen en bespeelt de anderen zo dat ze als boter smelten in zijn hand. Hierbij toont Jago zich altijd als bezorgde vriend, maar plant ondertussen wel verziende kiemen in het hoofd van zijn antagonisten, waardoor ze als marionetten naar zijn pijpen dansen. Het einde verklappen we nog niet, maar nogmaals: Azen is niet Othello.

(foto Shiva Afshoort)

Dronken

Deze inhoud wordt fenomenaal gesteund door de tekst die Dimitri Leue schreef. Hij creëerde voor elk personage een eigen spreekstijl. Othello heeft een *air* en ook zijn taal is pedant, Jago wisselt tussen zware taal en heel alledaags. Maar het grootste contrast is er bij Cascio. Tot zijn ondergang hoor je van hem niet meer dan een 'jawel, generaal', vergezeld van een Hitlergroet. Pas als hij dronken is, wordt zijn tong losser en krijgen we de kunde van deze acteur te zien. Hij beheerst voortreffelijk zijn taal en zijn spel. Ook de andere acteurs spelen uiterst zorgvuldig. De soms lange monologen worden geconcentreerd gebracht in een regie die natuurlijk en ongedwongen aanvoelt. Zelfs zo natuurlijk dat wij afvragen waar de grens ligt tussen acteren en iemand gewoon kussen, en zelfs meer.

Het stuk is kortweg een aanrader, zeker voor wie van deze stijl van regisseren houdt. Jan De Vuyst omschrijft het zelf als eclectisch. Hij creëert een scène, telkens gehuld in veel witte lakens, waar de acteurs aan method-acting kunnen doen. Met spijt in het hart laat hij Campustoneel aan een opvolger over. Deze opvolging is nog niet verzekerd, maar Campustoneel zal (hopelijk) ook volgend jaar doorgaan.

De voorstellingen zijn op 16, 19, 22, 24 en 25 februari, telkens om 20u in de Zwartzusterkapel. Meer info op www.campustoneel.be. Ook theaterkriebels? Campustoneel organiseert een improkursus vanaf 17 februari in MTC 00.17. Contacteer info@campustoneel.be

ERASMUSDAGBOEK: NELE IN LEIDEN (1)

Leidse waters, diepe gronden

Een flinke dosis Hollandse charme aan de Rijn, dat is het Leiden uit de veelbelovende folder van een reisbureau. Maar wat met de innerlijke belevingswereld van de gemiddelde Leidenaar na de moord op Pim Fortuyn en Theo Van Gogh? Is die net zo rimpelloos en doorgrondelijk als het wateroppervlak van de Rijn die onafgebroken door de grachtjes spoelt?

Nele De Meyer

Al mag het je dan gek in de oren klinken dat een Leuvense studente haar heil voor een half jaar in Leiden gaat zoeken, toch wil ik je even de Leidse troeven onder de neus schuiven. Een kunstschilder met wereldfaam (Rembrandt van Rijn), de oudste universiteit en de allereerste tulp van Nederland, twaalf musea prijken op het visitekaartje. Men mag er dan al mee te koop lopen dat je als toerist in de voetstapen van Leidens meest bekende inwoner kan treden, de sporen van de grootmeester uit de schilderkunst geven zich niet zomaar prijs. Na een kleine zoektocht kom je weliswaar zijn oude school, het huis van zijn eerste leermeester en ook het bordje *Hier werd geboren op den 15den juli 1606 Rembrandt van Rijn* op je weg tegen. Dit bordje is echter niet terug te vinden op het geboortehuis van de kunstenaar, wel op de

gevel van een appartementsblok dat er hoogstens 25 jaar kan staan. Of hoe kapitaal en verkavelingsdrang het ook hier halen op een brok vaderlandse kunst en cultuur.

Kunst en cultuur vinden natuurlijk wel hun uiting in de twaalf musea die Leiden rijk is, evenals in de talrijke geveldichten die her en der verspreid zijn in het stadscentrum. Terwijl je 's morgens vroeg al fietsend je ontbijt naar binnen werkt, kan je dus zelfs je literaire bagage uitbreiden. Werk van Shakespeare, Verlaine, Van Ostayen en andere dichtkannonen fleuren de gevels op ter democratisering van de poëzie.

Geldbeugel

Al kuierend door de smalle steegjes en over de grachten die de stad typeren, lijkt je te vertoeven in de 17e eeuw en wordt plotsklaps de vervlogen glorie van de gouden eeuw weer even tastbaar. Dat *Hollands glorie* inderdaad tot de voltooid verleden tijd behoort, daar kan geen twijfel over bestaan. De moord op Pim Fortuyn en Theo Van Gogh fungeert nog steeds als stand-in voor de gebruikelijke Hollandse gesprekken over het weer, kaas en de inhoud van de geldbeugel. De Nederlandse bevolking weet niet goed meer van welk hout pijlen maken sinds de functionering van hun democratie ondermijnd werd. Ook al wordt er heftig gediscussieerd in de

politiek, de media, op straat en laten opiniepeilingen een toename van angst en wantrouwen zien, toch lijken de meesten wel overtuigd van een nieuwe weg die de samenleving kan inslaan. De moord op Van Gogh kon het begin zijn van een spiraal waarin bevolkingsgroepen elkaar over en weer als vijanden gingen zien, maar de andere weg is er één waarin autochtonen en allochtonen weigeren mee te gaan in de vicieuze cirkel van het geweld en de haat, waarin de vrije meningsuiting de bovenhand haalt en niet met moord het zwijgen wordt opgelegd.

Precies deze boodschap klonk door in de toespraak van koningin Beatrix die dinsdag op de 430e Dies Natalis een eredoctoraat van de Leidse universiteit in ontvangst mocht nemen. Hoewel de koningin zelf het een vreemd idee vond dat haar een eredoctoraat werd verleend zonder dat er sprake is van 'bijzondere wetenschappelijke verdiensten' en ze van mening is dat een staatshoofd de positie bij uitstek bekleedt om het algemeen belang te dienen, aanvaardde ze het eerbetoon met genoegen. De universiteitskrant MARE kopte kritisch: 'Wat deed Beatrix voor de vrijheid?' Zeker is dat het verlenen van het eredoctoraat aan de Nederlandse koningin net als de moord op Fortuyn en Van Gogh voor verhitte discussies zorgt in de Leidse binnenstad.

Deze advertentie werd
per ISDN afgeleverd

Artefact versus Kulturama, het (over)aanbod

De blokperiode is achter de rug, de blik wordt weer op de wijde wereld gericht. En mocht het je zijn opgevallen, de hoge toren die tegenwoordig op de Grote Markt staat; behoort toe aan **Kulturama**, want cultuur mag weer even met grote 'K'. Deze cultuurcoöperatieve van onder meer de provincie Vlaams-Brabant, het Cultuurcentrum Leuven en STUK belooft zelfs een geheim concert van Daan. Locatie en tijdstip worden pas bekendgemaakt tijdens het festival, dat start op 17 en eindigt op 19 februari. We doen het idee achter de voorstelling *Dead cat bounce* uit de doeken.

STUK doet er nog een extraatje bij, in de vorm van het **Artefact**-festival, dat vanaf 14 februari Kulturama voorafgaat. Ook hieraan draagt de provincie haar steentje bij. Het festival belooft heel wat installaties van nieuwe media en *elektronicariedelijtes*, getuige de uitgebreide muziekprogrammatie van 'Laptoponly'. Multimediaal kunstenaar Bart Stolle licht het opzet van zijn tentoonstelling *Low Fixed Media Show* toe en Yukiko Shinozaki en Christelle Fillod geven een voorproefje van hun dans- en videoperformance *Inner Horizon*.

(cvm)

Meer info? www.kulturama.be en www.artefact.vlaamsbrabant.be

"Het gaat over Freud, maar soit"

Iedereen speelde als kind wel eens met playmobil-mannetjes. De sekseloze wezentjes waar je makkelijk petjes, schoenen, handen en benen van kon verwisselen. Het is een van de vele associaties die je maakt als je de *Low Fixed Media Show* van Bart Stolle in STUK ondergaat.

Clara Vanmuysen

"Kan je geen foto nemen van mij tussen mijn mannetjes?" is de eerste vraag van Bart Stolle. Zijn *Low Fixed Media Show* bestaat inderdaad grotendeels uit getekende mannetjes, in animatiefilmformaat onder de naam 'Continuum' of in stills, prints uit zijn animatiefilms. Maar er is meer, aan de achterzijde van de tentoonstelling zijn er drie grote monitoren die voortdurend digitaal bewerkte details uit de werkelijkheid tonen. Een dieptegesprek over het triviale.

Veto: Waar wortelt het LFMS-project (*Low Fixed Media Show*) in?

Bart Stolle: «In 1997 is het idee van LFMS ontstaan. Het is een samenvatting van mijn denken over de wereld. Maar het zijn niet enkel animatiefilms, ook in mijn schilderijen die momenteel in 'De Warande' in Turnhout hangen en in mijn sculpturen komt dit idee naar boven. Ik werk altijd in de LFMS, altijd simplistisch.»

Veto: Herkennen we de WTC-torens en de blauwhelmen in het stilstaande beeld?

Stolle: «Het zijn geen WTC-torens. De hele wereld staat vol WTC-torens. Je interpretatie hiervan zegt al iets over de impact van de media.»

«Ik heb die periode wel heel intens beleefd. Ik heb het

tweede vliegtuig live in de torens zien vliegen en ik heb kort daarna drie maanden in New York geleefd.»

IJSCO

Veto: Je werk verwijst dus niet rechtstreeks naar de actualiteit?

Stolle: «Vaak zijn het ook stomme dingen zoals een hond die op het trottoir kakt of een iemand die zijn ijsco laat vallen. Ik wil tonen hoe wij leven, niet vanuit de grote dingen, maar vanuit het triviale, het banale. Ik ben geen wetenschapsmens, geen sportman die naar de Olympische Spelen gaat, geen moraalridder.»

Veto: Je maakte een videoclip voor de Belgisch-Zwitserse groep Ming, sterk gemaakt door MTV.

Stolle: «De promoafdeling van STUK heeft er op aangedrongen dat deze film zou spelen op de tentoonstelling. Hij wordt in de hoek van het STUK-café afgespeeld. Ik heb hem nu uitgezet omdat ik wist dat er pers kwam. Want het is een opdracht van een platenfirma voor een videoclip uit 2001, het is niet dat wat ik ben. De clip is natuurlijk wel populair bij jonge mensen. Het is niet mijn ambitie om clips te maken, maar een of twee keer per jaar vind ik het wel leuk.»

Koorts

«De muziek van Ming deed me denken aan de Atari-spelcomputer die ik had in mijn jeugd. Ik associeerde het ook met de playmobil-mannetjes waar ik toen mee speelde. De mannetjes in de clip lopen niet, ze verschuiven, zoals je dat als kind doet. In de clip heb ik dan ook haast letterlijk de mannetjes van playmobil gebruikt.»

Veto: Wat stelt het grote kussen in het midden van de ruimte voor?

Stolle: «Het is gevuld met ballonnen. Het gaat heel vaak over Freud, maar soit. Je kan de vergelijking maken met het gevoel dat je hebt als kind wanneer je met koorts in bed ligt. Je weet dan soms ook niet meer hoe groot je kussen is. Met dit kussen wil ik hetzelfde metafysische gevoel uitdrukken.»

Bart Stolle exposeert nog tot 25 februari in de Expozaal van STUK. Op 14 februari geeft hij een videopresentatie bij de lezing 'Computer games: de opmars van een nieuwe beeldcultuur' van Angelo Vermeulen. Op 18 februari verzorgt hij de visuals bij het concert van Ming.

Verken je innerlijke horizon

Het STUK is meer dan een paar ruimten om voorstellingen op te voeren. Het is een kunstencentrum: een stad in de stad waar kunstenaars uit allerlei disciplines elkaar ontmoeten en samenwerken. Choreografe Yukiko Shinozaki en videokunstenaar Christelle Fillod bleven enkele weken in residentie voor de tweede fase van "Inner Horizon".

Robin Broos

Christelle Fillod: «Dit is de tweede keer dat we beiden in het STUK verblijven. De eerste maal deden we enkel research naar wat we eigenlijk samen wilden doen. Uit dat materiaal hebben we de solo gecreëerd.»

Yukiko Shinozaki: «Die solo was meer een op zichzelf staand nummer, al is het verbonden met wat we momenteel uitwerken in groep. Voor Artefact zullen er twee andere dansers en iemand voor de belichting meewerken. Het is natuurlijk *work in progress* dus kunnen we niet weten of datgene wat we laten zien, er in de finale versie nog zo zal uitzien. Na deze periode zullen we verderwerken in een andere studio om eind april in première te

gaan in het Kaaitheater in Brussel. Dan zullen er ook mensen voor kostuums en geluid een rol spelen.»

Veto: Wat was het vertrekpunt voor deze voorstelling?

Shinozaki: «We zijn vertrokken uit beelden, de lijn tussen dromen en bewustzijn, of leven en dood. De perceptie van een dood lichaam deed mij bijvoorbeeld denken aan het beeld van mijn gestorven vader. Het gaat over iemand die je goed kent en herkent in dat lichaam, maar op de een of de andere manier is dat een object geworden.»

Fillod: «Het beeld van een dode persoon, hoe ervaar je dat als een levend organisme? Dit concept heeft onze manier van denken, bewegen en interactie veranderd.»

Veto: Hoe breng je dat beeld over?

Fillod: «We improviseren veel en kijken dan of we er iets mee kunnen doen in het geheel. Alles wat ook maar iets te maken heeft met het globaal idee kan uitgetoet worden. We hebben ook beiden een andere achtergrond, wat

Dode kat valt uit raam

Dead cat bounce is een term uit de economie. Het gaat om een kleine opmars in een markt waarin de aandelenprijzen geleidelijk dalen met twintig procent en meer. Het is ook de titel van het experimentele stuk van de Amerikaanse (video)kunstenaar Chris Kondek dat zaterdag in STUK te zien is.

Chris Kondek wil met zijn voorstelling inspelen op de grillige wereld van de aandelenbeurs, met zijn voortdurende fluctuaties en onzekere bestaan. Want de dode kat botst terug als je ze uit het raam gooit, wat wil zeggen dat er verrassingen zijn in de beurswereld. Het verhaal gaat als volgt: je komt binnen en betaalt entreegeld. Het verzamelde entreegeld wordt live ingezet op de beurs. Het stuk is afgelopen als de aandelenbeurs van Wall Street sluit (het overzeese tijdsverschil speelt mee). En geen nood, de eventuele winst wordt eerlijk verdeeld onder de toeschouwers.

Dead cat bounce is het eerste theaterstuk van Chris Kondek. In de lente van 2003 ging het in première in de Rotterdamse schouwburg. De 42-jarige videokunstenaar die woont en werkt in Berlijn maakte vooral furore in zijn samenwerkingsverbanden met Robert Wilson en Michael Nyman. Hij exposeerde in 'The American Museum of the Moving Image in New York' en 'The Field Museum in Chicago' en produceerde video's voor theater, opera en performance.

(cvm)

Stuk geeft tickets weg voor *Dead cat bounce*. Mail naar deadcatbounce@stuk.be.

verschillende perspectieven oplevert. We hoeven niet telkens te werken met lichaamsbewegingen, maar het kan bijvoorbeeld ook met videobeelden.»

Zonsondergang

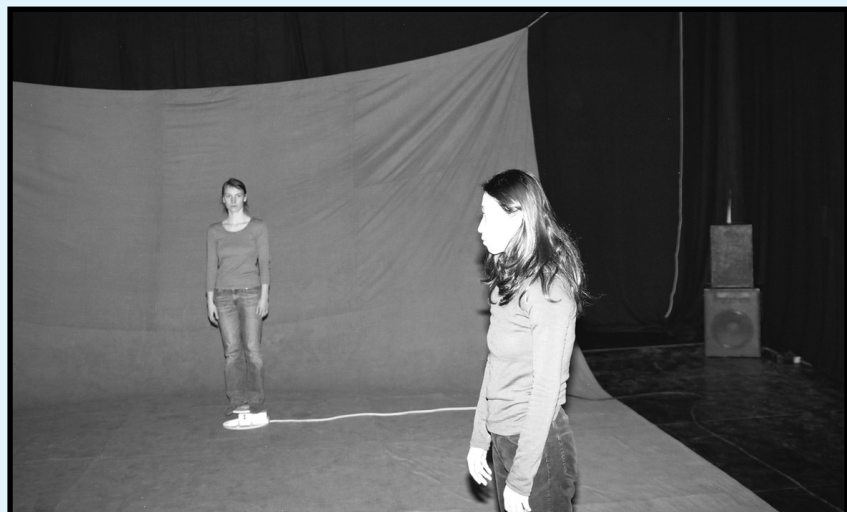
Veto: Hoe zijn video en dans dan op elkaar afgestemd?

Shinozaki: «Tijdens de solo viel ons op dat de lichaamsbewegingen eigenlijk meer beelden oproepen dan de videobeelden zelf. Tijdens Artefact zal er geen video bij zijn, voor de première in april weten we het nog niet. Als beelden niet noodzakelijk zijn, gebruiken we ze gewoon niet. We zijn beiden niet strikt met onze discipline bezig. Maar verwacht ook geen spectaculaire dansvoorstelling, het is niet dat we hard gaan zweten. We creëren eigenlijk een wereld waarvan je weet dat je er bent, maar je blijft in het ongewisse van wat komt.»

Veto: Heeft de STUK Studio veel te bieden voor residenten?

Fillod: «Het is hier een fijne omgeving om te werken, met alles voor handen, vriendelijke mensen en goede ondersteuning. Bovendien kan je na een werkdag een mooie zonsondergang zien, boven in het STUK gebouw!»

"Inner Horizon" wordt voorgesteld op 14 en 15 februari 2005 in STUK Studio, telkens om 20u30.

Boegbeelden uit doorgebroken sporttakken

"Mannen houden van gevaar en van sport. Precies daarom houden ze van vrouwen, de gevaarlijkste van alle sporten," zo verklaarde Nietzsche in een ongetwijfeld luimige bui. Maar over vrouwen gaan we het deze keer eens niet hebben. Wel starten we een nieuwe reeks, die ons brengt in de zweterige wereld van de universitaire sportteams, zondige geesten in gezonde lichamen.

Herman Loos

Voor een schamele 17 euro extra inschrijvingsgeld kan iedere student zich een sportkaart aanschaffen die het hele jaar toegang geeft tot het universitaire sportcomplex. "Meer dan de helft van de studenten maakt hiervan gebruik," weet Tom Vermeulen van het Sportcomité K.U.Leuven. "Sport in de breedte is een prioriteit aan onze universiteit. Ons aanbod is gericht op studenten van elk niveau, van beginners over recreanten tot studerende topsporters." In deze reeks volgen wij elke week een ander sportteam, maar eerst laten we de coördinator aan het woord.

Tom Vermeulen: «Sport is zeer belangrijk binnen de universiteit. Wij hebben een uitgebouwde sportdienst met eigen middelen die min of meer autonoom werkt, uiteraard mits verantwoording van de beleidskeuzes. Dat is zeker niet de gewoonste zaak in het hoger onderwijslandschap, maar een bewuste inspanning die men in Leuven graag wil doen. De infrastructuur aan het Universitair Sportcentrum is volledig eigendom van de universiteit en wordt onderhouden en uitgebouwd in overleg tussen drie partners: wij van het Sportcomité, de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (FaBeR) en het

Algemeen Beheer van de universiteit.»

Inspanning

Veto: *Waarom investeert de unief ook in competitie sport?*

Vermeulen: «Sport is natuurlijk een belangrijk uithangbord, onze naam wordt op een positieve manier uitgedragen. Daarnaast brengt competitie een mooie interactie tussen studenten van verschillende universiteiten in binnen- en buitenland. Het sociale aspect is zeker een voorname factor.»

(foto Shiva Afshoon)

«In totaal zitten er vijfenvijftig sporten in het aanbod, voor negentien sporttakken is er een universitaire ploeg, die aan competities deelneemt. Het gaat in de eerste plaats om de teamsporten, maar ook individuele sporten komen aan bod. Een aantal van onze ploegen zijn echt overbevraagd, een zeker niveau is dan een basisvereiste om in de ploeg te komen. De trainers verwijzen andere studenten door naar

initiatiegroepen of lessen voor gevorderden. In kleinere sporttakken zoals baseball en american football werken we samen met lokale Leuvense verenigingen, waarbij studenten gewoon in de bestaande ploeg worden opgenomen.»

Welke steun ontvangen de sportploegen?

Vermeulen: «In de eerste plaats bieden wij de infrastructuur: wij zorgen voor de gepaste zalen en uitrusting. Daarnaast is er een door ons betaalde coach, meestal studenten uit de licenties Lichamelijke Opvoeding of afgestudeerden die nog wat in Leuven blijven hangen. Het is dus een mix van jobstudenten en mensen met een

sportieve meerwaarde voor het team hebben. Uiteraard zal een en ander wel eens met de nodige feestjes gepaard gaan, maar de sport mag niet op de achtergrond verzeilen. Wij zijn geen fuifsporsors, we komen enkel tussen in de sportieve kosten. We vertrouwen op onze coaches om geen misbruik te maken en dat werkt prima.»

Voluit

«De K.U.Leuven vaardigt in elke discipline een team uit naar de interuniversitaire kampioenschappen, en dat is wel uniek. Dit jaar zitten we opnieuw in de eindrondes van de Vlaamse en nationale kampioenschappen in verscheidene sporttakken. Op de Universiade, zeg maar de Olympische Studentenspielen, zijn we eveneens aanwezig. Onze deskundige manier van werken levert dus duidelijk resultaat. Voor een stuk zijn we, als grootste Belgische universiteit, echt toonaangevend op het gebied van studentensport. We trekken ook de organisatie van een aantal wedstrijden naar ons toe. Samen met de VUB en de UGent spelen we een hoofdrol.»

Veto: *Kim Gevaert is het sportieve boegbeeld van de K.U.Leuven. Zijn er opvolgers?*

Vermeulen: «Zij is natuurlijk een uithangbord, maar je moet ook niet te vaak met dezelfde persoon uitpakken. Dankzij ons topsportbeleid heeft zij haar studies kunnen afwerken en tegelijk op hoog niveau blijven sporten. Pas na haar studies is ze echt definitief doorgebroken, toen ze zich voluit kon focussen op atletiek. Momenteel studeren nog een aantal topsporters in Leuven. Ook zij kunnen verder doorgroeien. Er komt in de nabije toekomst dus zeker opvolging.»

Voor meer informatie: www.kuleuven.ac.be/sport

De Alma Mater bestaat 580 jaar. Een lange geschiedenis, waarvan we vaak enkel nog 'archeologische overblijfselen' of plaatsnamen kennen. Aan de hand van enkele feiten en feitjes willen we een deel van de geschiedenis van de Leuvense universiteit reconstrueren.

De rectorverkiezingen zijn niet altijd zo democratisch verlopen zoals nu het geval is. 'Democratie, nu?' horen wij je zeggen. Jazeker, mediadictatuur of niet, we kunnen spreken van een democratisch verkiezingsprocedé heden ten dage. Toch als we de vergelijking maken met de vorige eeuw(en).

Willem Neefs, scholaster aan het Sint-Pieterskapittel was de *Founding Father* van de rectoren. Hij werd in 1426 rechtstreeks benoemd door paus Martinus V. De paus heeft immers ook nu nog het alleenrecht op stichtingen van katholieke universiteiten. De volgende rectoren werden verkozen door vijf (religieuze) kiesmannen, een per faculteit. Eens verkozen mocht de rector drie à zes maanden aan de macht blijven: tot 1445 was er viermaal per jaar een rectorwissel, daarna tweemaal. De rector moest priester zijn, zodat iedere geestelijke met een aanvaardbare maatschappelijke status wel eens een termijntje 'rector kon spelen'. Ondanks hun korte ambtstermijn konden deze rectoren toch al een beroep doen op een stevige machtsbasis. De rector had rechtsmacht over alle leden van de universitaire gemeenschap en kon beschikken over universitaire politietroepen en dito gevangenis.

Vanaf 1834, kort na de Belgische onafhankelijkheid, werd de rector door de nationale bisschoppen verkozen, voor een ambt van onbeperkte duur. De bisschop-

pelijke invloed was zo verregaand dat men het historische cliché dat er in Mechelen zelfs gediscussieerd werd over de kwaliteit van het bier in het Justus-Lipsiuscollege, nu nog steeds bovenhaalt. In het begin van de 20e eeuw taande de macht van de bisschoppen, ten voordele van sterke rectorale figuren zoals Mgr. Ladeuze en Mgr. Van Waeyenberg. Toch was de functie van de rector ingebed in een anachronistisch systeem.

In 1966 vond de eerste grote verandering plaats: Pieter de Somer, een leek, werd prorector voor het Vlaamse deel van de universiteit met als Waalse tegenhanger Mgr. Massaux (er waren in die tijd twee prorectoren, een Waalse en een Vlaamse). In 1968 schopt hij het tot rector van de helft van de K.U.L.-U.C.L. De twee universiteiten werden onafhankelijke rechtspersonen in 1970 en de Somer onafhankelijk rector.

Vanaf 1971 werd de rector niet meer door de bisschoppen verkozen, maar ze bevestigden nog de kandidatuur van de persoon die de leden van de faculteitsraden voordragen. De bisschoppen worden van het toneel gehaald en 'weggestopt' bij de Inrichtende Overheid. De Somer wint deze verkiezingen in 1971, 1976 en 1981. We wachten vol spanning op het moment dat de rector live per sms wordt verkozen tijdens De Laatste Show.

(cvm)

veeto zoekt naleesers ,maar oock;

SCHRIJVERS

Wie schrijft, die blijft schrijven, want een artikel is nooit goed genoeg. Barse hoofdredacteurs, paranoïde geïnterviewden en 'geen commentaar' leverende beleidsmensen maken dat het zorgvuldig bij mekaar schrijven van het vereiste aantal tekens nooit een sinecure is. Maar voor wie een scherpe blik en dito pen heeft, maakt de adrenaline van de primeur alles goed.

FOTOGRAFEN

Foto's in Veto worden altijd zwart-wit afgedrukt en dus is elke foto per definitie artistiek. De moeilijkste taak is dan ook om met de wispelturige journalisten samen te werken en met collega's te concurreren om je eigen foto's gepubliceerd te krijgen. Gelukkig worden filmrolletjes terugbetaald, zodat Veto hoe dan ook een ideale leerschool is.

Interesse? www.veto.be/info.htm

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 13
14 februari 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris:
Wim Gemoets

Verantwoordelijke uitgever:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Shiva Afshoon, Pieter Baert, Joris Beckers, Robin Broos, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Dries De Smet, Bram Delen, Nele De Meyer, Dimitri Eynikel, Katleen Gabriëls, Wim Gemoets, Maarten Goethals, Herman Loos, Loes Matijs, Kristof Persoons, Anne Ruetten, Davy Tijdmans, Tom Van Breusegem, Gijs Van Gassen, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Cartoons:
Hij's & Sh3LL4C

DTP:
Joris Beckers, Robin Broos, Ben Deboeck, Wim Gemoets, Maarten Goethals, Anne Ruetten, Tom Van Breusegem, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Ben Deboeck & Wim Gemoets

Internet:
http://www.veto.be

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, rectoriskandidaten, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

AGENDA & AD VALVAS

Alfa

• 17/02 'Sex, drugs and rock 'n' roll in de oudheid' tot 30 maart (Centrale bib), toeg. gratis.

Apolloon

• 14/02 Après skizakspecial (Zak). • 17/02 Vodka-redbull-td (Waaiberg).

Babylon

• 16/02 om 20u: Film 'Shark tale' (MSI 03.18).

Babylon & Industria

• 16/02 We come one-td (Musicafé).

Ekonomika

• 15/02 om 22u: Ice crush td (Lido).

Farma

• 14/02 Halftime cantus. • 15/02 Halftime

WOENSDAG

19u30 DEBAT Democratisch onderwijs in Cuba, in El Peligroso, org. De vrienden van Cuba.

karaoke. • 16/02 Halftime td (Albatros). • 17/02 Halftime jungle avond (Capsule).

Pavlov

• 15/02 om 22u: Provinciezuip (Pavlov).

Psychologische kring

• 16/02 om 20u30: Jenevercantus (Pavlov). • 17/02 om 22u: Halftime td (Lido), toeg. 2/3 euro.

Verpleeg- en Voedkunde

KHLeuven

• 15/02 om 18u30: Witte woede rock II met o.a. TSUNAMI 12 Snaartjes, XX, JinXS (Steil, Kapucijnenvoer), toeg. 2/2,50 euro.

VRG

• 14/02 Apres-ski td (Musicafé).

Word vrijwilliger bij JOVO

Jovo's zijn jong-volwassenen tussen 18 en 35 jaar. Met hun activiteiten trachten ze de integratie tussen gezonde en chronisch zieke of fysiek gehandicapte mensen te bevorderen. Het is de bedoeling dat de validen hier en daar een handje toesteken maar omdat JOVO steeds een 1/1 verhouding validen/mindervaliden bewaart, moet er niet echt "gewerkt" worden.

Gemiddeld komen Jovo's om de twee maanden samen om leuke dingen te ondernemen: een fuif,... Ze gaan ook minstens één keer per jaar op weekend.

Je kan hen bereiken op elke.wynants@jovo.be, of op het telefoonnummer 016/359656. Voor meer informatie kan je steeds terecht op de website www.jovo.be

ROeTSJ zoekt activiteiten-begeleiders

ROeTSJ is een jeugdbeweging die al haar activiteiten openstelt voor mensen met en zonder handicap (mentaal en/of fysiek). De vereniging zorgt voor een zestal activiteiten per maand, gaande van spelen tot lessen, uitstapjes en een praatcafé. De meeste begeleiders bereiden één of twee activiteiten per jaar voor, in ploegjes van twee of drie personen. Voorkennis is niet vereist.

Geïnteresseerden zenden een mailtje naar jongkvgleuven@lycos.com of bellen naar Marc Bastijns (0479/64.76.07) of Jan Roeckx (0485/92 90 39). Meer info op www.roetsj.tk

Beurzen voor Italië

Elk jaar ontvangen twee Vlaamse studenten een beurs om aan de Università di Bologna (Italië) te gaan studeren of er research te verrichten in het kader van hun doctoraat. De beurs bestaat uit een gratis verblijf in het Collegio dei Fiamminghi, in het centrum van Bologna, gedurende 8 maanden en uit een toelage van ongeveer 3.615,20 euro. Je kan je nu inschrijven voor het academiejaar 2005 - 2006. Meer informatie op www.unibo.it

Gidsen in kathedralen

Gezocht: vrijwillige gidsen tussen 18 en 30 die tijdens de zomervakantie enkele weken willen gidsen in een Europese kathedraal. Deelname aan een ARC project betekent dat je in de zomer 3 of 4 weken rondleidingen geeft aan toeristen, in je eigen taal. Tijdens het project woon, werk en leef je samen met andere jongeren. Voor meer informatie: Arcvlaanderen@hotmail.com Of www.arc-europe.org

Winnaars Acco-bon

Uit alle correcte inzendingen van Veto's Kerstwoordraadsel trok een beoedelde hoofdredacteurhand tien winnaars. De winnaars zijn: Tom Depuydt, Jolien Driessens, Athena Van der Perre, Jens Vanhecke, Kim Vanderlinden, Paul Levrie, Mieke De Smet, Sarah Nauwelaerts, Thierry Vande Put en Mira Vankesteloot.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigndeerde artikelen

K.U. Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

Cultuurkalender

Muziek

Woensdag 16/02: Predikherenkerk
Maestro di Capella, 20u
Woensdag 16/02: Grote Aula, Maria-Theresiacollege, St. Michielsstraat 6
UUR KULTUUR: Ballroom Quartet, 22u
Donderdag 17/02: Schouwburg,
Bondgenotenlaan 21
De Nieuwe Wereld, 20u
Donderdag 17/02: STUK, Naamsestraat 96
Mani van Pierre Kolb om 20 en 22u.
Vrijdag 18/02: Aula Pieter de Somer, de Beriotstraat
Beethoven Acadmie o.l.v. Reinhard Goebel Albrecht Breuninger, 19u45

Expo

31/01 tot 12/03: Kunstacademie De Lei,
Dirk Boutslaan 60-62
Mozart Klimt naar Hundertwasser, ma-vr 9-20u, za 9-17u
28/01 tot 25/02: Stuk, Naamsestraat 96
Bart Stolle: Low Fixed Media Show
17/02 tot 17/04: stedelijk museum Vander Kelen-Mertens
Malou Swinnen: Cet obscur objet..., di-za 10-17u, zo 14-17u
25/01 tot 28/03: Expo Vandevelde,
Tweebronnen, Diestsestraat 49
Steven Massart, 9u-sluiting bibliotheek

Comedy

Maandag 21/02: Wagehuysse,
Brusselsestraat 63
Lunatic Comedy Club, deuren 20u

Festival

Maandag 14/02 tot donderdag 17/02:
STUK, Naamsestraat 96
Artefact,
www.artefact.vlaamsbrabant.be
Donderdag 17/02 tot zaterdag 19/02:
diverse locaties
Kulturama, www.kulturama.be

Deze week op Scorpio 106 FM

maandag 14/02:
Scorpioscoops (18-19u): Live vanuit vernieuwde Alma 2
dinsdag 15/02:
Club106 (22-01u): interview + DJ-set 'Merdan Taplak'
vrijdag 18/02:
Scorpioscoops (18-19u): Special "Bush in België"

VORIGE OPGAVE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	O	D	Y	B	A	G	D	A	D
2	I	S		P		S	E	O	U	L
3	L		E	S	P		K	S	B	
4	A	P	R	I	L	V	I	S		A
5	T		A	L	O		B	I	N	T
6	E	N		O		A	B	E	E	L
7	R	E	I	N	I	G	E	R		A
8	A	P	O	S	T	E	L		O	N
9	A	A	N		J	N		A	B	T
10	L	L		P	E	T	U	N	I	A

“De rector is gewoon stikjaloers op ons schrijftalent”

Het gaat niet goed met de *Campuskrant*. In een poging om hun geroemde kritische onafhankelijkheid in de verf te zetten, werd een enquête opgesteld, die je misschien gelezen of zelfs ingevuld hebt. Wellicht besepte je niet dat het hier om een aangepaste versie ging. De echte enquête raakte niet door de rectorale censuur. Deemoedig aanvaardde de *Campuskrant-redactie* de nieuwe vragen, die werden opgesteld door de Dienst Communicatie van de K.U.Leuven. Veto, steeds bereid om de collega's van de kritische pers ter hulp te schieten, kon echter de hand leggen op de gecensureerde vragen.

De *Campuskrant* wordt vaak in één adem vernoemd met *De Streekkrant* en de *Passe Partout* als één van de topbladen wat betreft onafhankelijke, eigenzinnige en relevante verslaggeving. Hun laatste kritische offensief werd echter brutaal afgeblokt toen het, zoals gewoonlijk, door de censuurcommissie van de K.U.Leuven moest worden

goedgekeurd. Dit mag des te meer verbazing wekken, omdat de schoonzus van de bakker van een achterlicht van een jeugdvriend van één van de lay-outers van het blad in die commissie zetelt. De hoofdredacteur van de *Campuskrant*, die anoniem wil blijven, geeft toe: “We zijn totaal verrast. Normaal komt alles probleemloos door die commissie. Wij dachten de universiteit onder controle te hebben en dat blijkt nu plots omgekeerd. Maar ze moeten niet denken dat wij nu beleidsondersteunende artikels gaan schrijven. Dan zouden we even goed op de loonlijst van de universiteit kunnen gaan staan en hun infrastructuur kunnen gebruiken. We denken er nog niet aan! We broeden momenteel op een gedurfd tegenoffensief. Zo heeft de bakker al gezegd eens met zijn schoonzus te gaan praten.”

Op de Dienst Communicatie klinkt een ander geluid: “Wij waken gewoon over de kwaliteit. De rector is immers het beste aanmaakpapier voor zijn open haard. Het gewraakte artikel woog zo licht dat het spontaan door de schouw naar buiten dwarrelde toen we met een lucifer in de buurt kwamen. Door de warme lucht. Zeg nu zelf: dat is absoluut onbruikbaar.”

Proefondervindelijk werd nochtans aangetoond dat de meeste artikels van de *Campuskrant* wegzweven door hun lichtheid, zodat dit onmogelijk de werkelijke reden kan zijn. Zo rijst opnieuw de vraag waarom precies de enquête achtergehouden werd. “Volgens ons zijn er twee redenen,” aldus de anonieme hoofdredacteur. “Ten eerste waren we erg scherp en intelligent. Dat wordt hier niet getolereerd. We hebben er al eerder problemen mee gehad. Dat was toen Eddy Wally een gastcolumn schreef. Ten tweede - en nog veel belangrijker - is de rector gewoon stikjaloers op ons schrijftalent. Je moet hem maar horen spreken om dat te snappen. Het lichtheidverhaal is bovendien pure onzin: er zitten immers nietjes in de *Campuskrant*”.

Veto houdt zich buiten de hele kwestie, maar draagt de persvrijheid hoog in het vaandel. Met een netje dat boven de schoorsteen van de Dienst Communicatie werd gespannen, kon de originele enquête opnieuw bemachtigd worden. Een selectie uit de vragen drukken we hier af, omdat iedereen ons inziens recht heeft op volledig en correcte informatie.

1. Zou je jezelf als een kritische lezer omschrijven?

- ja
- neen

Indien ja: bedankt voor het invullen van de enquête. Je kan nu naar de laatste vraag gaan.

2. Wie zou jij graag uit de kleren zien gaan?

- De anonieme Campuskranthoofdredacteur
- Denny Pieters
- Hedwige Nuyens

3. De paginering van de Campuskrant is?

- foutloos
- houdt weinig rekening met priemgetallen
- niet-alfabetisch
- te decimaal

4. Vind je het beleid van de rector:

- uitstekend
- zeer goed
- goed
- briljant

5. Met welke hond zou je Campuskrant vergelijken?

- poedel
- labrador
- pekinees
- teef

6. Wie schrijft Campuskrant?

- De vrouw van de speechschrijver van de rector
- De rector zelf
- Een intelligent team van briljante Veto-medewerkers
- Sinds kort de censuurcommissie

7. Veto is:

- Ons grote voorbeeld
- Niet te kloppen
- Niet te kloppen en ons grote voorbeeld
- Of is niet: dat is de vraag

8. Wat mis je in Campuskrant?

- Spitane columns van de hand van professor Torfs
- Nieuws
- Degelijkheid
- Onafhankelijkheid
- Roddel en achterklap

9. De folie van de Campuskrant is

- lekker
- dé innovatie van het jaar
- leuk, het leest wel moeilijk
- doorzichtig

10. Onder welke naam parodieerden de kloefkappers van Veto ooit de Campuskrant?

- De KampKrant
- De CantusKramp
- Lijfblad van een rector

11. Hoe zou je het voorpagina-artikel omschrijven

- overbodig
- irrelevant
- triviaal
- zinloos

15. Kamerbreed is de titel van

- de schaarsgeklede dame op pagina 3
- de driewekelijkse tapijtenrubrieken
- de reeks waarbij de gegevens van studenten worden gepubliceerd

16. Welke uitspraak klopt volgens jou het meest:

- De Standaard heeft de lay-out van de Campuskrant overgenomen.
- De Campuskrant heeft de lay-out van De Standaard gekopieerd.

17. Over het algemeen zijn artikels van de Campuskrant

- te lang
- te onleesbaar voor analfabeten
- door Ludo Meyvis geschreven
- pro-existentialistisch met een neo-postmodernistische inslag

18. In welke mate zou je volgende stellingen als lachwekkend catalogeren?

- Campuskrant streeft objectieve berichtgeving na
- Ik vind de inhoud van Campuskrant stoutmoedig
- Dankzij haar onafhankelijke stellingname draagt de Campuskrant bij tot de discussie aan de K.U.Leuven
- De vormgeving van Campuskrant inspireert mij regelmatig tot ontroerende poëzie

12. Op welke dag verschijnt Campuskrant?

- maandag
- dinsdag
- woensdag
- donderdag
- vrijdag
- zaterdag
- zondag
- een andere dag

13. De verschijning van de rector is

- Inspirerend
- Charismatisch
- Onverwacht op intellectuele aangelegenheden
- Ongewenst en onbetamelijk

14. Ik lees de Campuskrant omdat

- ik ervoor betaald word
- ik ervoor schrijf en dus betaald word
- ik voor Veto schrijf
- ik in de censuurcommissie zit

19. Wat zouden Campuskrant medewerkers moeten verdienen?

- respect, bro
- nog meer geld
- aandelenopties en variabele bonussen
- een pak voor hun broek

20. Hoeveel bomen sterven driewekelijks door toedoen van de Campuskrant?

- pi
- ongeveer 15.783,61
- meer dan Groen! kiezers heeft
- te veel als we Kyoto willen halen

21. Heb je deze enquête eerlijk ingevuld?

- neen, en deze vraag ook niet
- ja, anders geeft de rector mijn diploma niet
- ja, alles verloopt eerlijk aan de K.U.Leuven
- neen, maar ik heb de vragen wel eerlijk opgesteld